

GÖRENCE

AYLIK E-DERGİ

SANAT VE FELSEFE İLE
DÜŞÜNMEK

- Fotoğraf
- Sinema
- Müzik
- Şiir
- Mitoloji
- Tarih
- Video
- Sergiler
- Haberler

SAYI 7

Mart 2023

GÖRENCE E-DERGİ

Genel Yayın Yönetmeni

SALİH FEHMİ KATIRCIOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

YELDA AKILLIGÖZ

Düzeltili

YELDA AKILLIGÖZ

Sayfa Tasarım / Dizgi

YELDA AKILLIGÖZ

Yayın, Yönetim ve Yazışma Adresi

Tel : +90 5469383878

E-posta : soyutfoto@gmail.com

Web Site : www.imgezen.com

GÖRENCE E-Dergi, sanal ortamda aylık olarak yayımlanmaktadır. Dergi, Basın-Yayın yasalarına uyar.

GÖRENCE E-Dergi'de yer alan yazı, görsel ve sesli içerikten sahipleri sorumludur.

Her hakkı saklıdır. Bu Dergide yer alan içeriğin tümü veya bir bölümü, izin alınmadan ve kaynak gösterilmeden çeviri ya da orijinal haliyle yayımlanamaz.

Dizgi Tarihi : 03.03.2023

Kapak fotoğrafı, Salih Fehmi Katircioğlu'na aittir.

www.imgezen.com

GÖRENCE E-DERGİ

İÇİNDEKİLER

04

ÖN SÖZ

05

İNANNA

Salih Fehmi Katırcıoğlu

11

NEDİR ÇANAKKALE?

Prof. Dr. Behçet Kemal Yeşilbursa

19

FOTOĞRAFLARLA
18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ

*Dilek Hodul
Uğur Kaygusuz
Yelda Akıllıgöz*

25

"DEPREM" KAĞIT ÜZERİNE ÇİZİM

Turhan KA

29

"ANILARA AĞIT"
FOTOĞRAFLARLA ŞİİR

İlkiz Çolak

30

"MART" ŞİİR

Salih Fehmi Katırcıoğlu

31

"LIGHT GATE" IŞIK GEÇİDİ SERGİSİ - CERN

Prof. Dr. Sefa Çeliksap

42

"İÇ'TEN DIŞ'A" SOYUT FOTOĞRAF

Kadriye Karataş

49

"İNSANLAR" - BEYOĞLU

Eren Özerdim

55

"BONCUKLARLA RESİM" PORTFOLYOSU

Sacide Gönülşen

61

EKVADOR - GEZİ FOTOĞRAFLARI -2-

Halil Sarıışık

76

KELİME MÜZESİ

Uzm. Özlem Baykal - Dr. Ecz. Yelda Akıllıgöz

84

ŞİİR

*Funda Süyür
Işıl Boyacıoğlu
Prof. Dr. İoanna Kuçuradi
Nihal Mavi
Nilüfer Tarı
Şahver Kaya Karasüleymanoğlu*

84

ANKARA'DA SANAT

90

SANAT DÜNYASI

ÖN SÖZ

Değerli fotoğraf dostları,

Ulusça ağır bedeller ödediğimiz bir dönemden geçiyoruz. Can kayıplarımız yüksek, bölge insanı huzursuz. Her şeye karşın karamsar süreçlerin en koyusunda bile acıya direnmek, acıları bal eylemek gerek. Yaşamın başka türlü sü yok. Sanatçı için karamsarlık yoktur. Her hali iyi halle yorumlamak gerekir. Gördüğünü belli ilkelere göre mekanik olarak çekip yorumlamak anlamına gelen fotoğraf sanatı, sarsıntılar arasında kendini anlatmaya çalışıyor. Bizleri en çok düşündüren kamera üzerindeki görüntülerin anlamsallığını yorumlamak aşamasıdır. Bu evrede insan bilincinin aldığı izlerin zihne düşen anlamı önem kazanmaktadır. Bu aşamada birey ve toplum önem kazanır. İnsanın kendi ile mi yoksa toplumsal sorumlulukla ya da karma olarak mı yol aldığı, bireyin kendi gelişim düzeyi ve sorumluluğudur. Burada akıl ve kurnazlık ayrımı özel önem taşır, önümüzdeki günlerde fotoğraf açısından bu konuları tartışacağız.

Bu ay türk ulusunun teslim alınamazlığını gösteren aylardan biridir. Türk ulusu Çanakkale'de dağlar eritip yol eyleyen kahraman bir ulustur.

Bu ay aynı zamanda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve 14 Mart Tıp Bayramını kutlayacağımız aydır.

Güzel günler görebilmek için fotoğraf makinelerimizi umuda çevirelim.

Mutlu, umutlu yarınlar için.

Salih Fehmi KATIRCIOĞLU

Salih Fehmi KATIRCIOĞLU

İNANNA

Tanım

İnanna'nın soyağacı, anlatılan efsane ve masal çağına göre değişmektedir. İnanna eski Sümer aşk, şehvet, doğurganlık, üreme ve savaş tanrıçasıdır. Daha sonra Akadlar ve Asurlular tarafından tanrıça İştar olarak ve Hitit Sauska, Fenike Astarte ve Yunan Afroditisi ile özdeşleştirilmiştir. Yıldızı Venüs olup; Roma tanrıçası ile de özdeşleştirilmiştir. İnanna, Babil Hammurabi (MÖ 1792-1750) döneminden kalma pişmiş toprak bir kabartma olan Burney Rölyefi'ne (daha çok Gecenin Kraliçesi olarak bilinir)

Tanrıça İştar

https://tr.wikipedia.org/wiki/%C4%B0nanna#/media/Dosya:Ishtar_on_an_Akkadian_seal.jpg

konu olmuştur. Ancak kız kardeşi Ereshkigal de tasvir edilmiş olması mümkündür. Bazı mitlerde bilgelik, tatlı su, sihir ve bir dizi diğer element ve yaşam veçhelerinin tanrısı olan Enki'nin kızıdır. Diğerlerinde ise; ay ve bilgelik tanrısı Nanna ve eşi Ningal'ın kızı olarak görünür. Çoğunlukla Enlil'in torunu ve Enki'nin yeğeni olarak tasvir edilmektedir. Nanna'nın kızı olarak güneş tanrısı Utu/Şamaş'ın ikiz kardeşidir. Mezopotamya panteonunda yüce tanrı Anu'nun kızı olarak da tasvir edilmiştir. Ayrıca bilgelik tanrısı Enki'nin kızı ve Ereshkigal'in (yeraltı tanrıçası) kız kardeşi, fırtına tanrısı İşkur'un (Adad olarak da bilinir) kız kardeşidir. Bazen havanın Yüce Tanrısı Enlil'in kızı olarak da anılmaktadır. Bazı şiirlerde (Gılgamış, Enkidu ve Cehennem Dünyası dahil) kahraman Gılgamış'ın kız kardeşidir. Bütün masallarda gücü ile tanımlanmaktadır.

Efsanede İnanna

Akadlı Sargon (MÖ 2334-2279)'un kızı Akad şairi ve yüksek rahibe Enheduanna

(1. 2285-2250 BCE)'nin çalışmalarında İnanna, özellikle İştar'la özdeşleştirilmiş ve yerel bir bitkisel tanrı olan Dumuzi ile ün kazanmıştır. Sümer halkından Cennetin Kraliçesi ve tüm Mezopotamya'da en popüler tanrıçadır. Akademisyen Gwendolyn Leick şöyle yazmıştır; İnanna, Uruk'un koruyucu tanrısı olan en önde gelen Sümer tanrıçasıydı. Adı, tepesinde bir ilmeğe bağlanmış bir kamış sapını temsil eden bir işaretle yazılmıştı. Bu, MÖ 4. binyılın ortalarından kalma en eski yazılı metinlerde görülmektedir. Ayrıca, Anu, Enki ve Enlil ile birlikte

Uruk Vazosunda Tasvir Edilen İnanna

https://tr.wikipedia.org/wiki/%C4%B0nanna#/media/Dosya:Inanna_receiving_offerings_on_the_Uruk_Vase,_circa_3200-3000_BCE.jpg

dört ana tanrı arasında bahsedilmektedir. Erken Hanedanlık Dönemi'nin kraliyet yazıtlarında, İnanna'dan genellikle kralların özel koruyucusu olarak söz edilmektedir. Akadlı Sargon, savaşta ve siyasette desteğini talep etmiştir. Görünüşe göre

tanrıça, Sami tanrısı İştar ile bir senkretizmden kaynaklanabilecek dövüş özelliklerini üçüncü binyılda edinmiştir. Çoğu şehirde tapınakları veya şapelleri olmasına rağmen; İnanna'nın ana sığınağı Uruk'taki Eanna (Gök Evi) dir.

Tanrıça, Uruk Kenti'ne Bilgi ve Kültür Getirdiği Eski Mezopotamya Mitlerinde Görünür

Tanrıça birçok eski Mezopotamya mitinde yer almaktadır. En önemlisi İnanna ve Huluppu-Ağacı (bir erken yaratılış efsanesi), İnanna ve Bilgelik Tanrısı (burada meh - armağanlarını aldıktan sonra Uruk şehrine bilgi ve kültür getirir, uygarlık - sarhoşken bilgelik tanrısı Enki'den), İnanna ve Dumuzi'nin Kur Yapması (İnanna'nın bitki-tanrısıyla evliliğinin öyküsü) ve en iyi bilinen şiiri İnanna'nın İnişi (c. 1900-1600) Cennetin Kraliçesi'nin yeraltı dünyasına yolculuk ettiği BCE) dir. Bu eserlerin ve İnanna'ya yazılan kısa ilahilerin yanı sıra, Enheduanna tarafından kişisel tanrıçası ve Uruk'un hamisi onuruna yazılan daha uzun, daha karmaşık ilahilerle de tanınır: Inninsagurra, Ninmesarra ve Inninmehusa, "Yüce Yürekli" olarak tercüme edilir. Hanım 'İnanna'nın Yüceltilmesi' ve 'Korkunç Güçlerin Tanrıçası', Mezopotamyalı kuşakların tanrıça anlayışlarını etkileyen ve onun statüsünü yerel bir tanrıdan yüce bir tanrıya yükselten üç güçlü ilahidir. İnanna'nın kişisel hırsı, onun yer aldığı bir dizi eserde kanıtlanmıştır.

Akademisyen Jeremy Black şöyle yazmıştır; şiddetli ve güç peşinde koşan, en sevdiği kralların savaşırken yanında duruyor. Bir Sümer şiirinde İnanna, Egih Dağı'na karşı sefer yapar. Meh'i elde etmek için Eridu'ya yaptığı yolculuk ve yeraltı dünyasına inişinin, gücünü genişletmeyi amaçladığını göstermektedir. Bu hırs, Huluppu Ağacı masalında Gılgamış'ı manipüle etmesinde de görülebilir: Ağaca musallat olan haşere sorunuyla baş edemeyince ve kardeşi Utu/Şamaş'tan yardım bulamayınca diğerlerinin dikkatini çeker. Gılgamış'a yardım ettiği için sihirli nesneleri (muhtemelen kutsal bir davul ve davul çubukları) hediye etmesi, sonunda arkadaşı Enkidu'nun onları geri almak için yeraltı dünyasına (Gılgamış, Enkidu ve Cehennem'de) yolculuğuna ve öbür dünyanın tanımına neden olur. Gılgamış'a geri getirir. Ünlü Sümer/Babil şiiri Gılgamış Destanı'nda (yaklaşık MÖ 2700- 1400) İnanna, İştar ve Fenike mitolojisinde Astarte olarak görünür. Yunan mitinde Paris'in Yargısı'nda ve aynı zamanda eski Yunanlıların diğer masallarında, tanrıça Afrodite geleneksel olarak inanılmaz güzelliği ve şehvetiyle İnanna ile ilişkilendirilir. İnanna her zaman genç bir kadın olarak, kadınsı gücünün farkında olan ve hayatla cesurca yüzleşen bir anne ya da sadık bir eş olarak tasvir edilmektedir. Gılgamış Destanı'nda İştar olarak, rastgele,

kıskanç ve kinci görülmektedir. Gılgamış'ı baştan çıkarmaya çalıştığında, Gılgamış onun ellerinde kötü sonla karşılaşan diğer sevgililerini listeler. Reddedilmesine öfkelenen kız kardeşi Ereshkigal'ın kocası Gugulana'yı (Cennetin Boğası) Gılgamış'ın krallığını yok etmesi için gönderir. Gugulana daha sonra Gılgamış'ın en yakın arkadaşı ve silah arkadaşı Enkidu tarafından öldürülür ve bu yüzden tanrılar tarafından ölüme mahkum edilir. Enkidu'nun ölümü, Gılgamış'ın hayatın anlamını keşfetmek için giriştiği ünlü maceranın katalizörüdür. Bu nedenle İnanna, antik destanların en büyüklerin-

MÖ 2.binyılda Eşnunna'da İştar'ın Babil Pışmış Toprak Kabartması

https://tr.wikipedia.org/wiki/%C4%B0nanna#/media/Dosya:Ishtar_Eshnunna_Louvre_AO12456.jpg

den birinin öyküsünün merkezinde yer almaktadır.

Tanrıçanın Yönleri

Sık sık bir aslan eşliğinde gösterilir, cesareti ifade eder ve bazen "hayvanların kralı" üzerindeki üstünlüğünün bir işareti olarak aslana biner. İnanna, savaş tanrıçası görünümünde bir erkeğin zırhı

kişiliğinin bir yönü, aşk ve cinsel davranış tanrıçası olmasıdır. Davranışının yarattığı zorlukları düzeltmek için başkalarını manipüle eden, tehdit eden veya baştan çıkarmaya çalışan bağımsız bir kadındır. Onu farklı

İnanna

<https://www.nkfu.com/inanna-istar-sumer-mitolojisinde-ask-ve-savas-tanricasinin-ozellikleri-hikayesi/>

ya da Ana Tanrıça rolünde tasvir eden içinde, savaş kıyafeti içinde tasvir edilmiştir (heykeller onu sık sık sadak ve yay ile silahlanmış olarak gösterir) ve bu nedenle Yunan tanrıçası Athena Nike ile de özdeşleştirilmektedir. Ayrıca doğurganlık tanrıçası olarak tanrıça Demeter ve ölmekte olan ve dirilen bir tanrı figürü olarak Persephone ile ilişkilendirilmektedir, kırsal bir tarım tanrıçası olarak orijinal enkarnasyondan taşınmaktadır. Bazı yazarlar aksini iddia etseler de İnanna hiçbir zaman Ninhursag vb. diğer tanrılarda olduğu gibi bir Ana Tanrıça

olarak görülmemiştir. İnanna'nın hiçbir şiir, masal veya efsane yoktur.

İnanna'nın İnişi şiirindeki düşüncesiz seçimlerinden dolayı acı çeken kocası Dumuzi, zamanla ölen ve dirilen tanrı Temmuz'a dönüşür ve her yıl sonbahar ekinoksunda insanlar İnanna ve Dumuzi'nin kutsal evlilik ayinlerini kutlarlar. İnanna ve Dumuzi'nin Kutsal Evliliği, toprağın bereketinin merkezinde yer almaktadır ve önemli festivallerde (Babil'deki Akitu Festivali) kral ve bir rahibenin cinsel ilişkiye girmesi veya belki de sadece sembolik olarak çiftleşmesi ile pandomim olarak

yeniden canlandırılmaktadır.

İnanna'ya İbadet

Uruk'taki tapınak onun kült merkeziydi; ancak Mezopotamya'da tapınakları ve türbeleri çok sayıdaydı. Her iki cinsiyetten kutsal evlilik yapanlar, dünyanın bereketini ve toplulukların sürekli refahını sağlamak için kullanılmış olabilirler. Kurgarra ve galaturların, İnanna/İştar tarafından dönüştürüldüğü veya İnanna'yı yeraltı dünyasından kurtarmak için Baba Tanrı Enki tarafından yaratıldığı düşünülmektedir. İnanna'nın İnişi, Enki'nin onları "ne erkek ne de dişi" yaptığını belirtmektedir. Akademisyen Colin Spencer şu yorumu yapmıştır: Kutsal evlilik, tapınaktaki ritüelin merkezi kısmıydı. Kutsal rahibe ile çiftleşen kral, ülkenin bereketini ve yeni kralın büyük servetini sağlamak için kutsal bir evlilikti. Aynı zamanda müzisyen, şarkıcı ve dansçı olan daha küçük rahibeler de vardı. Bunlardan bazıları hem erkeklerle hem de kadınlarla çiftleşen erkeklerdi. Tanrıça İştar, gücünün bir göstergesi olarak bu erkekleri kadınlara çevirmişti. Yine de İştar'ın gücüne rağmen kadınların toplumdaki rolü erkeklerinkine göre ikincil olmaya başladı. İnanna, bilgin Samuel Noah Kramer'e göre kadının toplumdaki statüsünü ve haklarını kaybetmesiyle aynı zamana denk gelen Hammurabi döneminde kadın tanrıların prestijinin düşmesine kadar güçlü ve

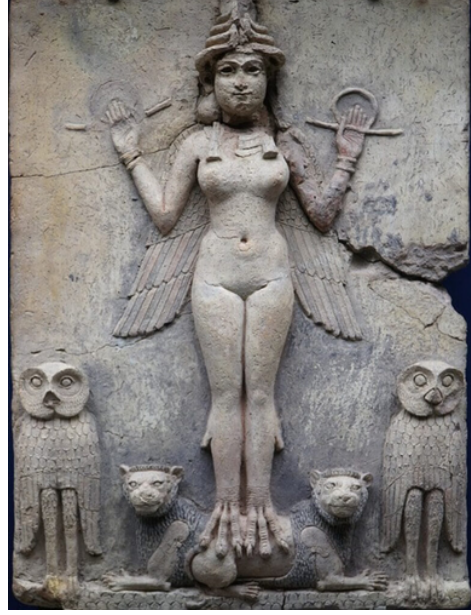
popüler bir tanrıça olarak devam etmiştir. Yine de Asurluların İştar'ı olarak, Yakın Doğu ve ötesindeki diğer kültürlerde benzer tanrıların vizyonlarına ilham vermeye ve geniş çapta hürmet görmeye devam etmiştir.

Kalıcı Tanrıça

İnanna, isimleri antik Sümer'de bilinen en eski tanrılar arasındadır. En eski yedi ilahi güç arasında listelenmektedir: Anu, Enlil, Enki, Ninhursag, Nanna, Utu ve İnanna. Bu yedi kişi, ardından gelen tanrıların birçok özelliğinin temelini oluşturmuş ve diğer birçok kültürde benzer tanrılara ilham vermiştir. Geleneksel Ana Tanrıça (Ninhursag'da örneklediği gibi)'dan çok farklı bir kişilik olan İnanna, atılgan, bağımsız bir genç kadındır; düşüncesiz ama yine de hesaplı, kibar ve aynı zamanda başkalarının duygularına, mülklerine ve hatta hayatlarına karşı umursamazdır. Kara'nın yazdığına göre; hiçbir gelenekte İnanna'nın kalıcı bir erkek eşi olmaması, onun aşk tanrıçası rolüyle yakından bağlantılıdır. Genellikle onun sevgilisi olarak tanımlanan Dumuzi'nin bile onunla çok belirsiz bir ilişkisi vardır ve onun ölümünden nihai olarak o sorumludur.

Sümerlerin böyle bir tanrıça tasavvur edebilmeleri, onların kültürel değerlerine ve kadınlık anlayışlarına hitap etmektedir.

Sümer kültüründe kadınlara son derece saygı duyulurdu ve hatta panteonların üstünkörü bir araştırmasında bile Gula, Ninhursag, Nisaba, Nanshe ve Ninkasi gibi birçok önemli kadın tanrıça gösterilmektedir. Ancak zamanla bu tanrıçalar statülerini erkek tanrılara kaptırmıştır. Babil'in Amorit kralı Hammurabi'nin hükümdarlığı altında, tanrıçaların yerini tanrılar almıştır. İnanna, Asur ve Yeni Assur imparatorluğu tarafından savaş ve seks tanrıçası İştar olarak benimsenerek konumunu ve prestijini korumuştur; ancak diğerleri o kadar başarılı olamamıştır. Eskiden tanrıların katibi ve yazılı kelimenin hamisi olan Nisaba, Hammurabi'nin hükümdarlığı altında tanrı Nabu'ya asimile edilmiştir. İnanna buna katlanmıştır. Çünkü çok erişilebilir ve tanınabilirdir. Hem kadınlar hem de erkekler bu tanrıçayla ilişki kurabilirdi. İnanna, bu özelliği ile değil; kişiliği ile kendisine hizmet etme isteği uyandırmış ve adanmışlar tapınaklarındaki tapınma sona erdikten çok sonra bile ona sadık kalmışlardır. İnanna, sabah ve akşam yıldızıyla yakından ilişkilidir ve günümüzde bile - çok az kişi onu Sümer adıyla hatırlasa da - Venüs ile olan bağlantısı devam etmektedir.

İştar

<https://symbolsage.com/star-of-venus-ishtar-meaning/>

Prof. Dr. Behçet Kemal YEŞİLBURSA

NEDİR ÇANAKKALE?

Çanakkale Destandır! Çanakkale Vatandır! Çanakkale Millettir! Çanakkale Mustafa Kemal'dir! Çanakkale Nusret'tir! Çanakkale vatan kalbinin attığı yerdir!

Değerli dostlar, bu yıl, 18 Mart Çanakkale Zaferi'nin 108. yıldönümünü kutluyoruz. Bize bu cennet vatanı hediye eden, bu topraklar, bu vatan, bu millet için, hülasa milli ve manevi değerleri, namus ve şerefleri için bir insanın hayattaki en değerli varlığı olan canını hiç düşünmeden, tereddüt etmeden seve seve feda eden tüm şehitlerimizi rahmet, minnet ve şükranla anıyorum. Mekânları cennet, ruhları şad olsun. Kahraman gazilerimizi de saygıyla selamlıyorum.

Nedir Çanakkale?

Çanakkale Destandır! Çanakkale Vatandır! Çanakkale Millettir! Çanakkale Mustafa Kemal'dir! Çanakkale Türkiye Cumhuriyeti'dir! Kısaca, Çanakkale vatan kalbinin attığı yerdir!

Çanakkale'de yaşananlar, Birinci Dünya Savaşı'nın bütünü içinde yer alan çarpışmaların sadece bir bölümüdür. Bu nedenledir ki, "Çanakkale Savaşı" değil, "Çanakkale Muharebeleri" olarak tanımlamak daha doğrudur. Çünkü Çanakkale'de birden fazla muharebe yaşanmıştır. Ayrıca Çanakkale Boğazı'nda gerçekleşen çarpışmaları da "Çanakkale Deniz Savaşı" değil, "Çanakkale Boğazı Muharebesi" olarak tanımlamak gerekir. Çanakkale Muharebeleri, "Boğaz Muharebesi" (19 Şubat-18 Mart 1915) ve "Kara Muharebeleri" (25 Nisan 1915-9 Ocak 1916) olmak üzere iki ayrı safhada gerçekleşmiştir.

Nedir Şu Boğaz Harbi?

"Boğaz Muharebesi", Birinci Dünya Savaşı sırasında 19 Şubat - 18 Mart 1915 tarihleri arasındaki dönemde, İtilaf Devletleri donanması "Birleşik Filo" ile karada

mevzilenmiş Türk topçusu arasında, Boğaz Girişi – Kepez Burnu arasındaki bölümde meydana gelen çarpışmaların bütünüdür. 18 Mart 1915 günü meydana gelen çarpışma, bu muharebelerin en şiddetlisi olmuş ve Çanakkale Boğazı'nı savunan Türk tarafının zaferiyle sonuçlanmıştır. Ancak 18 Mart 1915 muharebesi sonucunda Birleşik Filo'nun uğradığı kayıplar, İngilizleri İstanbul'a ulaşmak fikrinden vazgeçirmemiş, aksine, Çanakkale Kara Muharebeleri'nin yaşanmasına neden olmuştur.

Çanakkale Kara Muharebeleri, 25 Nisan 1915 günü sabahında Gelibolu Yarımadası'nın güney kesiminde bulunan 5 ayrı sahil kesimi[1] ile Çanakkale Boğazı'nın Ege Denizi girişinde, Anadolu Yakası'nda bulunan Kumkale'ye yapılan çıkarmalar ile başlamıştır. Yaklaşık 8,5 ay süren muharebeler ağırlıklı olarak üç cephede cereyan etmiştir. Bunlar; Arıburnu, Seddülbahir ve Anafartalar cepheleridir. Bu cephelerde onlarca muharebe yapılmıştır. Taraflar arasındaki en şiddetli ve ağır kayıplara neden olan çarpışmalar, 25 Nisan 1915 sabahı başlayan çıkarmalar ve devamındaki süreçte yaşanan kara muharebeleri sırasında, özellikle 25 Nisan-27 Ağustos 1915 tarihleri arasında gerçekleşmiştir. İngilizler ve müttefikleri, başarısız oldukları boğaz muharebesinden sonra giriştikleri kara muharebeleri sonucunda da başarısız olmuşlar, öngördükleri hedeflerin hiçbirine ulaşamamışlar ve 9 Ocak 1916'da Gelibolu Yarımadası'nı terk etmişlerdir. Ancak tahliye işlemi İngilizler adına son derece başarılı bir operasyon olmuştur.

Türk tarafının “Çanakkale Cephesi Harekâtı”, İngilizlerin ise “Gelibolu Harekâtı” olarak adlandırdıkları Çanakkale Muharebeleri; Kara, Deniz ve Hava kuvvetleri işbirliği ile gerçekleştirilen tarihteki ilk büyük amfibi harekât olarak bilinir. Tarihte bu güne kadar gerçekleştirilen en büyük amfibi harekât, İkinci Dünya Savaşı'nın kaderini belirleyen Normandiya Çıkarması'dır. 6 Haziran 1944'de gerçekleşen Normandiya Çıkarması, bilindiği gibi “D Günü” (D Day) olarak kodlanmıştır. İngiliz tarihçiler, 25 Nisan 1915 günü Gelibolu Yarımadası sahillerine yapılan çıkarmaları da “Birinci D Günü” (First D Day) olarak tanımlar.

Birinci Dünya Savaşı'nda onlarca cephe açıldı, yüzlerce muharebe yapıldı. Ama Çanakkale Muharebeleri (hem boğaz hem de kara muharebeleri) kadar üzerinde çok konuşulan, kitap yazılan, program yapılan ikinci bir savaş yoktur. Çanakkale Muharebeleri dünya tarihi açısından olduğu kadar Türk tarihi ve Türk milleti açısından da özeldir ve birkaç açıdan da tekdir. Bir şairin dediği gibi: “Çanakkale Zaferi Türkiye Cumhuriyeti'nin önsözüdür.” İkincisi, bu savaş teknolojiye karşı

1. Çıkarma yapılan beş sahil kesimi kuzeyden güneye olmak üzere; Pınarçı Koyu (Y Sahili), İkiz Koyu (X Sahili), Tekke Koyu (W Sahili), Ertuğrul Koyu (V Sahili), ve Morto Koyu doğusunda Eski Hisarlık Tepe sahili (S Sahili) olarak belirlenmiş ve tanımlanmıştır.

inancın ve süngünün zaferidir. Üçüncüsü, büyük bir komutanın (Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün) doğuş yeri olmuştur. Yarbay rütbesinde 34 yaşında bir subay; “Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum!”, emrini, askerlerine tereddütsüz verebilmiştir. Bu subay Mustafa Kemal'dir ve bu komutan Çanakkale'den yaklaşık altı yıl sonra Sakarya'da, savaş tarihine geçen ünlü stratejik emrini verecektir: “Hatt-ı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır, bu satıh tüm vatandır!”.

Peki, bu emri hangi cesaretle, inançla verebilmiştir? Cevabı Çanakkale'de yatmaktadır. Mustafa Kemal Çanakkale'de tanıdığı Mehmetçiğe o denli güvendi ki, hiç duraksamadan Kurtuluş Savaşı'nda, Anadolu'nun her noktasında, ülkenin kurtuluşu için “ölüm” emri verebilmiştir. Ayrıca, “Ya istiklal ya ölüm!” emrini verebilmek kolay mıdır? İşte bu genç komutan bu emri de Çanakkale Cephesi'nde edindiği birikimle gözünü kırpmadan verebilmiştir. Ancak şunu da unutmayalım Mustafa Kemal'in karşısında “ölüm” emrini tereddütsüz yerine getiren Mehmetçik yani Türk askeri ve subayı vardır. Bu yüksek ruh dünyadaki başka bir ulusun askerinde ve subayında pek görülmeyen bir haslettir.

İnsan gücünün üstünde bir dayanma, direnme gösteren, cesaret ve kahramanlığı ile bu savaşlar içinde düşmanlarını bile kendisine hayran bırakan askerlerimizin, şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyoruz. Muhteşem 57. Alay ve Komutanı Albay Avni, olağanüstü 27. Alay ve Komutanı Yarbay Mehmet Şefik, Seyit Onbaşı, Ezineli Yahya Çavuş ve nice onlar gibi civan mertleri saygıyla, rahmetle ve şükranla anıyoruz.

Çanakkale, Türk Milleti için farklı anlamı olan bir savaştır. Türk Milletinin duyarlı yüreğinden kopup gelen türkülerde, İstiklal Marşı'mızın şairi Mehmet Akif Ersoy'un dizelerinde nesilden nesile aktararak yaşatılan bir savaştır. Çanakkale Savaşı'nın yapıldığı bu topraklarda karşımıza çıkan bir dere, bir vadi, bir yamaç, mutlaka geçmişten bir öyküyü taşıyıp günümüze getirir. Bu topraklarda savaşlar da aşklar da mutlu sonla bitmemiştir. 1915 yılında bu toprakları işgale gelenler tanrıların değil ama vatanseverliğiyle, inançla ve umutla ayağa kalkan Mehmetçiğin yani Türk Milletinin gazabına uğramıştır. Bu topraklar, tarihin başından beri hiçbir zaman istilacılarını bağışlamamıştır. 1915 yılında da bağışlamadı.

Çanakkale Mehmetçik'tir!

Hemen hemen tüm savaşların cephe harekâtı anlatılır. Ancak Çanakkale Savaşlarında hep insan öyküleri ön plana çıkar. Hiç kuşkusuz, cephedeki ilişki her gün her an dostluk göstergesi içinde geçmedi. Zaten adı üstünde bu bir savaştı. Siperlerin arasının birkaç metreye düştüğü bu savaş meydanında iki tarafın askerleri birbirine sigara, çikolata, konserve verdi. Birbirinin yaralısını sırtında taşıdı. Karşı taraf

konserve kutularına taş toprak doldurmadı, domuz eti kutularını göndermedi. Türk askeri de sigara ve çerez paketlerinde sahtekârlık yapmadı. Daha ilginç dünya savaş tarihinde ilk kez, cephede savaşıyor, birbirini öldüren iki asker dost oldu ve bu savaşa, doğru ya da yanlış ama birileri “centilmenler savaşı” dedi.

Çanakkale Muharebeleri kuşkusuz Birinci Dünya Savaşı’nın en önemli cephelerinden birisidir. On bir ay süren bu savaşlarda, dünyanın dört bir köşesinden gelen bir milyona yakın asker Gelibolu Yarımadası kıyılarında ve sarp yamaçlı tepelerinde mertçe ve kahramanca çarpışmış, inandıkları ilke ve değerler uğruna kanlarını ve canlarını vermekten çekinmemişlerdir. İlk bakışta Çanakkale Savaşları’nın diğer savaşlardan pek farkı yokmuş gibi görünür. Ancak biraz yakından incelendiğinde bazı ilginç özellikler ve farklı yönler sergilediği hemen anlaşılır. Ardından 100 yılı aşkın bir süre geçmesine karşılık, bugün de bu savaşları konu alan araştırmalar, programlar yapılmasının bir nedeni sanıyorum, Çanakkale Savaşları’nın bu farklı yönleri ve özellikleridir.

Çanakkale bir Galiçya, Süveyş Kanalı ya da Yemen ülkesi değildir. Çanakkale, öz vatan Anadolu’nun giriş kapısıdır, hemen ardında ise başkent İstanbul vardır. Çanakkale geçilirse memleket tümüyle elden gidebilecektir. Bu nedenledir ki, bedeli ne olursa olsun savunulacak, işgalci düşmana geçit verilmeyecektir. Anzaklar ise Çanakkale’ye, ülkelerini doğrudan ilgilendirmeyen bir savaşa katılıp, bilmedikleri topraklarda ve hiç tanımadıkları bir millete karşı savaşmak ve vatanını işgal etmek için getirilmiş koloni askerleridir. Ne Anzakların Mehmetçiklere, ne de Mehmetçiklerin Anzaklara karşı belirli bir düşmanlığı ya da birbirinden alıp veremedikleri bir şey yoktur. Geçmişte aralarında savaş ya da başka bir sürtüşme de olmamıştır. Ama savaş koşulları her ikisini de Çanakkale’de karşı karşıya getirmiştir. Diğer bir deyişle, siperden ailesine ya da sözlüsüne mektup yazan on yedi yaşındaki Anzak askeri Johnny ile köyüne yazdığı mektupta eşinden yüzünü bile göremediği çocuğunu soran Mehmetçik aynı kaderi, aynı acıları paylaşmaktadır. Aslında her ikisi de politikacıların kapalı kapılar ardında siyasi amaçlarla planlayıp, uygulamaya koydukları ve adına “Büyük Savaş, The Great War” dedikleri trajik bir oyunda kendilerine biçilen rolü oynamaktaydılar. Hem de kahramanca ve mertçe çarpışıp, kanları ve canları pahasına da olsa, başarmak için.

Çanakkale Muharebeleri’nin önemli bir yönü de, çok zor koşullar altında yürütülen kanlı çarpışmalara ve tarafların yüzbinlerce kayıp vermesine karşılık, özellikle Anzakların ve Türklerin o gün olduğu gibi bugün de, birbirlerine karşı nefret ya da düşmanlık duymayışlarıdır. Aksine yaşanan onca şiddet, kan ve acı dolu günler boyunca, taraflar arasında karşılıklı takdir ve saygıya dayanan olumlu izlenim ve duyguların, ilginç bir dostluk havasının geliştiğini görüyoruz. Kabul etmek gerekir

ki, insanlık tarihinde böyle benzer durumlara pek ender rastlanmaktadır. Hangi nedenledir ki Anzak askerleri gün gelmiş Mehmetçik için “düşmanımız, arkadaş Türk” diyebilmiştir? Hiç dinmeyen şarapnel ve mermi yağmuru altında, kimi zaman toz ve sinek, kimi zamansa diz boyu çamur ya da karlı siperlerde, açıkta çürüyen cesetlerden yayılan dayanılmaz kokular altında, nasıl olmuştur da normal koşullarda bile kolay yetişemeyen saygı, takdir ve dostluk çiçekleri yeşerip açabilmiştir?

Çanakkale Muharebeleri ile ilgili belirtilmesi gereken önemli bir diğer nokta da şudur. Tüm bu çarpışmalar ve karşılıklı saldırılar sırasında Türkler mertçe, dürüstçe ve kahramanca çarpışmış, insancıl meziyetlerini ve güçlü kişiliklerini sergilemişlerdir. Mesela Kızılhaç çadırları ve hastane gemileri, yaralı taşıyan botlar ya da sedyeleri hedef alan atışlar yapılmamıştır. Tepeler Türklerin elinde olmasına ve olumlu doğa koşullarına rağmen, düşmanın sürekli olarak çekindiği zehirli gaz kullanılmamış, su kaynakları zehirlenmemiş, bu yöntemler hiçbir zaman mert ve dürüstçe bir tutum sayılmamıştır. Savaş alanında ele geçen esirlere ve yaralı düşman askerlerine yapılan insancıl muameleler Anzakları ilkin gerçekten şaşırtmıştır. Çünkü daha önce kendilerine anlatılan ya da hakkında belirli ön yargılar geliştirdikleri Türk askeri “Abdul” Çanakkale’de çok farklı bir tutum sergilemektedir. Anzakların Türk askerlerine, Mehmetçiğe ilişkin ilk düşünce ve yargıları, Çanakkale Savaşları ilerledikçe değişecektir. Mehmetçik, Çanakkale’de, vatani işgale kalkışan güçlü düşmana karşı direnip destanlar yaratarak, Türk Milletinin kara yazgısını değiştirebilmiştir. Eğer dönemin süper güçleri amaçlarına ulaşırsa ve Çanakkale geçilebilseydi, kuşkusuz modern tarihimiz çok farklı yazılacaktı. Gelibolu Yarımadasını kan çiçekleri gelinciklerin örttüğü bir tarlaya çeviren bu şiddetli savaşlarda Mehmetçik, düşmanına karşı sergilediği mert, dürüst ve insancıl tutumuyla da, dünyaca bilinen seçkin özelliklerini bir kez daha kanıtlamıştır.

Çanakkale Mustafa Kemal’dir!

Çanakkale’de emperyalistleri elimizden kaçırmıştık. Milli Mücadele’de denize döktük, galipleri Lozan’ı imzalamak zorunda bıraktık. Dolayısıyla Milli Mücadele yalnız bir Kurtuluş Savaşı değil, Çanakkale’nin de görkemli bir rövanşıdır. Çanakkale, Milli Mücadele ve Cumhuriyet, bir büyük sürecin, biri ötekine milyonlarca can ve kan damarıyla bağlı üç büyük aşamasıdır. Bunları birbirinden ayırmaya, maksatlı olarak karşılaştırmaya kalkışmak, bütünlüğü parçalamak, gerçeğe ihanet etmektir. Eğer Çanakkale Savaşları, bazı özellikleri olmasaydı, o acı yenilgiler içinde bir teselli olarak kalacak ve hüznle anılacaktı. Ama geleceği kuran büyük özellikleri dolayısıyla unutulmaz bir diriliş, yeniden doğuş anıtı olarak yükseliyor.

Nedir Çanakkale’yi Farklı Kılan?

Nice ağır kayıplarla dolu uzun savaş yılları içinde Çanakkale’nin ayrıcalığı, bu cephede elde edilen başarının getirdiği özgüvenin Türk Milletine, Kurtuluş Savaşı’nı gerçekleştirecek kararlılığı vermiş olmasıdır. Çanakkale’de kazanılan sadece bir muharebeler bütünü değil, aynı zamanda o dönemin süper gücü İngiltere’nin bile yenilebileceği gerçeğini ortaya çıkartan son derece değerli bir tecrübedir. İnsanların karşılaştıkları olaylar ve kişiler ile bütün bunlarla olan ilişkilerinin kendilerini olumlu veya olumsuz etkilemesinden çıkarttıkları sonuçlar, bütünüyle tecrübe olarak tanımlanır. Tecrübe, hem kişinin kendisine, hem de yakın çevresinde bulunanlara yol gösteren en önemli başvuru kaynağıdır. Bir toplumun kendi geleceğine yönelik atacağı adımlar sırasındaki en önemli yol göstericisi ve başvuru kaynağı ise hiç şüphesiz ki tarihtir. Kısacası tarih, toplumların tecrübe birikimidir.

Dünyadaki milletler içinde belki de en çok Türk Milleti, kendi tarihinden çıkartacağı derslere muhtaçtır. Bu kapsamda; bilhassa Çanakkale Savaşlarına sahne olmuş alanları ziyaret ederken, hem 1915 yılını kan ve ateşle yoğrulmuş o günlerine gidebilmek, hem de bugünkü varlığımızı borçlu olduğumuz insanların akıl almaz mücadelesinin ne anlam ifade ettiğini düşünmek gerekiyor.

Çanakkale Savaşları; Türk Milleti adına, üzerinde enine boyuna düşünülmesi gereken bir olaylar bütünüdür. Yakın geçmişte yaşanmış bu olaylar bütünü; Türk Milletinin, bugün “Türkiye Cumhuriyeti Devleti” adı verilen devletin ve bu devletin mülkünün sahibi olabilmesinin yolunu açmış, en önemli dönüm noktalarından biridir. Çanakkale Savaşları; 1683 yılındaki İkinci Viyana Kuşatması sonrasında unutulmaya yüz tutmuş gerçekleri Türk Milletine yeniden hatırlatmış ve kendisine kurtarıcı olarak, yeni bir devlet kuracak önderini, Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ü tarih sahnesine çıkartmıştır. Türk Milletinin Çanakkale’de yeniden hatırladığı en önemli gerçek ise şudur: *“Eğer bir bedel ödemeyi göze alıyor ve o bedel ne olursa olsun ödemekten kaçınmıyorsak, var olabiliriz!”*

Sahip olduğu kişisel değerlerden yeri geldiğinde fedakârlık etmesini bilenlerin, bizlere emanet bıraktıklarının ne anlam ifade ettiğini gereğince anlayabilmek ve kavrayabilmek, bir bütün olarak geleceğimizi şekillendirebilmek açısından, yerine getirmemiz gereken en önemli ödevlerimizden biri olmalıdır. Ancak sadece başarılarımızın övgü dolu anıları ile değil, hatalarımızın verdiği acı derslerin sonuçlarından da ders almamız gerekmektedir. Çünkü bilimsel bir gerçek olarak bilinmektedir ki bir toplumun geçmişte yaşadıklarından çıkaracağı dersler, geleceğini de akılcı olarak planlamasındaki en önemli faktörlerden biridir. Bu nedenle; “Tarih” adını verdiğimiz konunun malzemesini oluşturan geçmişte yaşanan olaylar yazılırken, okunurken, yorumlanırken, anlatılırken gerçeklerine bağlı kalmak ve milli

onuru ön planda tutmak, en başta gelen zorunluluktur. Atatürk'ün ifadesiyle: *“Tarih yazmak, tarih yapmak kadar önemlidir. Yazan; yapana sadık kalmazsa, değişmeyen gerçek insanı şaşırtacak bir nitelik alır.”*

Geçmişte yaşanmış olayları gerçek üstü varlıkların eseriymiş gibi göstermek, en azından bu olayları yaratan ve yaşayan insanlarımızın harcadığı çabalara, verdiği emeklere, döktükleri kan ve gözyaşlarına, hatta ölüme koşarken yüreklerinde taşıdıkları sarsılmaz vatan sevgileri ile inançlarına karşı yapılan en büyük haksızlıktır. Kaldı ki tarihi şekillendiren olayları yaratan ve yaşayanların yüreklerinde taşıdıkları sarsılmaz vatan sevgileri ve inançları; “vatan”, “bayrak”, “din”, ve eğer bunlar varsa var olan “namus” kavramı uğrunda, sahip oldukları maddi değerlerden, yeri geldiğinde koşulsuz vazgeçmeyi öngörmüştür.

Kendi açımızdan bir durum değerlendirmesi yaparsak; geçmişte yaşadıklarımızı masallaştırmanın, tarihimizi safsatalar yığını haline getirmenin, ortak çıkarlarımızı korumak açısından bizlere sağlayacağı kazanç ne olabilir ki? Kendi tarihimizi iyi analiz ettiğimiz ve üzerinde enine boyuna düşündüğümüz zaman, tarihimiz içinde yer alan olayların geçmişteki ve günümüzdeki yansımalarının, aslında dünyayı da derinden etkilemiş nitelikte olduğunu görebiliriz. Yalnızca bize ait olduğunu zannettiğimiz bu olaylar nedeniyle dünyanın etkileşimi aslında öylesine derin olmuştur ki bugün içinde yaşadığımız her sorunun kökeni, geçmişte kaldığını zannettiğimiz bu olayların, günümüze taşıdığı sonuçlarda saklıdır. Ancak mesele; her an “olmak ya da olmamak” noktasında ise tarihe gömülüp kaldığını zannettiğimiz bazı süreçleri çok iyi anlamak zorunluluğumuz vardır. Vardır; çünkü Türk Milletinin varlığı, tarih boyunca hemen her dönemde, kendisine yönelik türlü saldırılar ile test edilmiştir. Bu testlerden, geçmişte yaptığımız hatalarımızdan da gerekli dersleri çıkartarak rahatça geçebilmenin, dolayısıyla bir bütün olarak varlığımızı sürdürebilmenin tek yolu; Türk Milletinin, ortak paydaları ile yarattığı eserlerin en büyüğü olan Türkiye Cumhuriyetini, hangi şartlar altında ortaya çıktığını çok iyi bilmesinden geçer.

Çanakkale’de başlayıp Büyük Taarruz ile taçlanan Türk direnişi; vatan bildiğimiz bu topraklar üzerindeki Türk varlığını yok etmeye yönelik emelleri olanların ve bu emellerini “Sevr Antlaşması” ile açıkça ortaya koyanların umutlarını ve hayallerini buruşturup tarihin çöplüğüne atmıştır.

Bir kez daha vurgulamak isterim ki; bizlere bırakılan emanet, bu toprakların insanları olarak, bir bütün halinde, hep birlikte ödediğimiz ağır bedellerin karşılığıdır. Geçmiştekinin benzeri ağır bedelleri bir kez daha ödemek zorunda kalmamak için, yaşanmış olayları daima hatırlamak, anlamaya çalışmak ve bu olaylardan gerçekçi sonuçlar çıkartmak zorundayız. Öyle bir Milli bilinç kavramına başkaları tarafından

nasıl özen gösterildiğini anlayabilmek için her yılın 25 Nisan günü Arıburnu'ndaki Anzak tören alanında yapılan şafak ayinini, hiç değilse bir kez yerinde izlemek gerekir.

“Ulusal Benlik”, bir ülkede yaşayan insanları bir arada tutan en önemli bağdır. Bizi birbirimize bağlayan ulusal benlik bağını oluşturan her bir halka ise; birlikte oluşturduğumuz tarihimizin, nice ağır bedeller karşılığında yazılmış sayfalarında durmaktadır. Bu nedenle Milli benliğimiz, her şeyin üzerinde bir değer ifade etmeli ve geçmiş asla unutulmamalıdır. Tarihimizi, kahramanlarımızı, milli ve manevi değerlerimizi unutmayalım, unutturmayalım.

Son olarak, bir Çanakkale şehidinin torunu olarak dedemi ve bütün şehitlerimizi rahmet, minnet ve şükranla anıyorum. Mekânları cennet, ruhları şad olsun.

Sevgi, saygı ve selamlarımla...

Fotoğraflarla
18 Mart Çanakkale Zaferi

Dilek HODUL

Uğur KAYGUSUZ

Askeri Hastane

Atatürk'ün Kızı

Bir Ay Doğar Akbaş'ta

Çanakkale Geçilmez

Çanakkale

Şehitlik

Yelda AKILLIGÖZ

Gelibolu Yarımadası - Sarı Kule

Seyit Onbaşı

Akbaş Şehitliği

DUR YOLCU

*Dur yolcu! Bilmeden gelip bastığın
Bu toprak, bir devrin battığı yerdir.
Eğil de kulak ver, bu sessiz yığın
Bir vatan kalbinin attığı yerdir.
Bu ıssız, gölgesiz yolun sonunda
Gördüğün bu tümsek Anadolu'nda,
İstiklal uğrunda, namus yolunda
Can veren Mehmed'in yattığı yerdir.
Bu tümsek, koparken büyük zelzele,
Son vatan parçası geçerken ele,
Mehmed'in düşmanı boğduğu sele
Mübarek kanını kattığı yerdir.
Düşün ki, haşrolan kan, kemik, etin
Yaptığı bu tümsek, amansız, çetin
Bir harbin sonunda bütün milletin
Hürriyet zevkini tattığı yerdir.*

Necmettin Halil ONAN

Turhan KA

Asıl adı Turhan Karayağmurlar, 1959 yılında İnegöl'de doğdu. 1985 yılında İzmir'de reklam sektöründe çalışmaya başladı. 1990 yılında çalıştığı reklam atölyesinde kendi çabasıyla resim yapmaya başladı ve hiç ara vermeden devam ediyor. Resim eğitimi almadı öğrendiği her şeyi çalışarak, araştırarak deneyerek, yaparak öğrendi. 2001 yılından itibaren işlerini Turhan KA. olarak imzalıyor.

Dönemsel olarak seriler halinde çalışıyor, son 5 yıldır ağırlıklı olarak 2017 yılında bir tesadüf sonucu atık malzemelerden yapmaya başladığı heykel ve maskaları üretiyor. Resme katkısı olduğunu düşündüğü için fotoğraf ile ilgileniyor, özellikle son yıllarda video çekiyor. You tube de kendi işlerinin olduğu bir kanalı var. Mecmua İstanbul haber ve medya sitesinde kendi deneyimlerinden oluşan sanat yazıları yazıyor.

Karma ve grup sergilerine katıldı kişisel sergiler açtı. Resmi, özel ve müze koleksiyonlarında eserleri bulunuyor.

2008 yılında gelen bir teklifle İstanbul Sürmeli otel ve Vakıfbank Ayvalık sosyal tesisleri odalarına resimler hazırladı.

BRHD üyesi resim ve farklı çalışmalarını İzmir'de sürdürüyor. Her türlü malzemeyi kullanan, bilinen yerleşik kurallardan, sınırlardan hoşlanmayan Turhan KA. kendi sanat anlayışını şöyle tanımlıyor.

"Benim sanatım hiç bilmediğim fakat bulmak için inatla uğraştığım bir yer"

Sosyal Medya Hesapları

turhanka.blogspot.com

Instagram@turhan.ka

Turhan KA "Deprem" Temalı Çalışmaları

Bu resimleri, 6 şubat 2023 tarihindeki deprem felaketinin bende yarattığı duygular üzerine çizmeye başladım.

Hani dünya bir öküzün boynuzun da duruyor diye halk arasında konuşulur ya o simge ile insan, hayvan, savruluş, yıkım, cehalet ve deprem.

Turhan KA.

Kağıt üzerine tükenmez kalem - 24x17 cm

Hatay-Asi Nehri

Kahramanmaraş-Yaşar Pastanesi

Adıyaman-Komagene Krallığı
Kalıntıları

ANILARA AĞIT

Sarsak sarsak yürüyorum Hatay'ın sokaklarında
Maziden gelen sesleri dinleyerek
Zahterli kahvaltılar düşlüyorum nehir kıyısında
Asi, şimdi adıyla müsemma.
Yolum düşünce Antep'e
Bakırcılar Çarşısı'na girmemek olur mu?
Çekicin bakırda bıraktığı sesler susmuş
Antep yasa durmuş.
Adıyaman dağları
Dağlarında taştan suretler
Gün doğumu ve gün batımında aynı renkteler
Bilmez, duymaz, hissetmezler yıkımı.
"Urfalıyam ezelden, gönlüm geçmez güzelden"
Balıklı Göl çamur akıyor
Görenler şaşırıp kalıyor.
On gözlü köprüsü var Diyarbakır'ın
Üstünde halaylar çektiğimiz
Susmuş şimdi tüm sesler, sönmüş renkler, hevesler.
Malatya'nın güzeli kayısıdır dallarda
Göçen gelir mi bir daha bilinmez.
Ayağım geri gider girmek istemez Maraş'a
Yol mu kaldı Pazarcık'tan Elbistan'dan öteye.
Ağlar ana, baba, çocukla dede, nine
Söz söylemez dilim bundan öte.

Gaziantep-Bakırcılar Çarşısı

Urfa-Balıklı Göl

İlkiz ÇOLAK

17 Şubat 2023

Diyarbakır-On Gözlü Köprü

Fotoğraflar, İlkiz Çolak'a aittir.

f: Salih Fehmi Katircioğlu

MART

*Sarsılışın sanrılı sarmalında sabahın köründe
Deprem mayını döşdeğimiz konutlarda
İhanete aracı aymaz kurnazlığımızda
Uyarırken yer daha biz uyanmadan
Toz duman içinde kentler
Dağlar taşlar üstümüzde, yarımız betona saplı
Yarım yarım kalıp imdat düğmesinde
Televizyonlarda telaş, hastanelerde alarm
Son nefes Adıyaman'dan Hatay'dan
Yerle yeksan kentler kaybolan bebekler
Gün doğmadan üstümüze gelen felaket
Kaskatı kesecek bir haber eren nisanıdan
Bir ayrılık mahşere kadar selamsız
Yanyana dizsek de fotoğrafları dayanarak yaşama
Gülen gözlerden birini seçsek de saygı duruşuna
Kaybolan zamanın gelecek cümlesi
Kuramaz oluruz bir an içim dışım insan
İz bıraksa da tende, kopsa da kolonlar içte
Yarısı çökse de kalbimizin o inanç var ya o inanç
Bizi dik tutacak o inanç her cefaya ilaç
Dimdik duracağız, yaşayacağız sıra bize gelene dek
İşte o zaman soyut bir öykü olup yaşayacağız
Tümcelerimiz sevgilerimiz şifa
Yaşama anıt olacağız el ele deklanşörlerde
El ele evrensel görüntülere kayıt
Mart ayı düveli muazzamaya yanır ayı
Ne mutlu Türküm diyene.*

Salih Fehmi KATIRCIOĞLU

Prof. Dr. Sefa ÇELİKSAP

1964 doğumludur. Marmara Üniversitesi, GSF Uygulamalı Sanatlar Tekstil Tasarım Bölümü mezunudur. Yüksek Lisansını Mimar Sinan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitü Uygulamalı Sanatlar Tekstil Ana Sanat Dalı'nda Doç. Harika Toka danışmanlığında “Giyside Gerçek Üstü Arayışlar” başlıklı uygulamalı tez çalışması sonucunda Wearable Art (Giyilebilir Sanat) kavramını ilk kez ortaya atmıştır. Sanatta yeterliliğini, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Sinema-TV Bölümü Ana Sanat Dalı'nda Prof. Dr. Zafer Doğan danışmanlığında “Deneyisel Film Üretimi ve Karga Gak Dedi”, kısa filmi ile tamamlamıştır. Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema TV İng. Bölümü'nden Yardımcı Doçentliğini, İstanbul Aydın Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Moda ve Tekstil Tasarım Bölümü'nden Doçentliğini almıştır.

Halen İstanbul Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV& Sinema Anabilim Dalı TV-Sinema Programı'nda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Ulusal ve Uluslararası dergilerde yayımlanmış çok sayıda yayını, sözlü ve yazılı bildirileri bulunmaktadır. Çok sayıda Yüksek lisans ve doktora tez çalışmasına danışmanlık yapmıştır.

Fotoğraf çalışmaları, parçacık fiziği ile bağlantılı bulunduğundan, 2016 yılında CERN-Cenevre'den özel davet alarak "Işık Geçiti" (Light Gate) adlı ilk kişisel sergisini açmıştır.

Aynı çalışmanın genişletilmesi suretiyle 2017 yılında özel lansman kapsamında farklı bir sunuş ile tekrar CERN'e davet edilmiştir.

2023-24 yıllarında CERN'de aynı konu üzerine fotoğraf çalışmaları devam edecektir.

Prof. Dr. Sefa ÇELİKSAP
"Light Gate" Işık Geçidi Sergisi - CERN

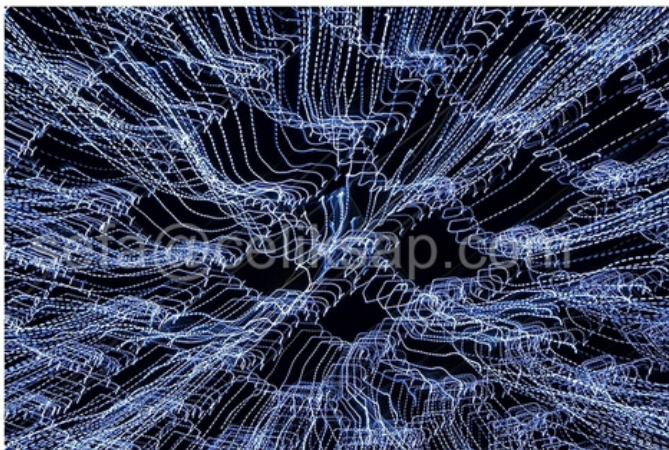
Photograph by Sefa ÇELİKSAP
Artist: Sefa ÇELİKSAP
"Light Gate" - CERN / 2014

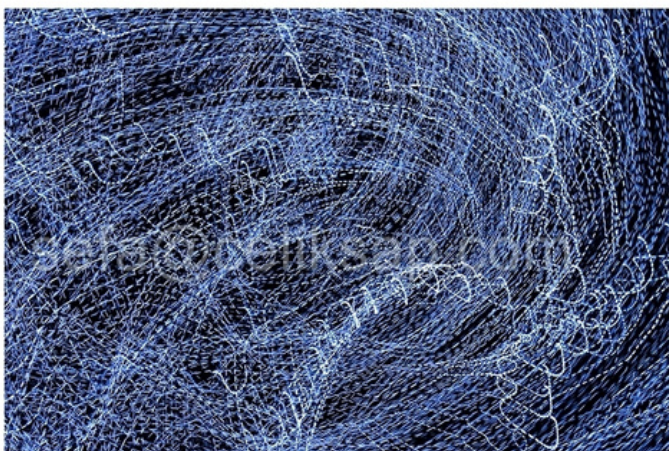
Photograph by Sefa ÇELİKSAĞ
İstanbul - Türkiye
"Light Lines" - CERN / 2016

Photograph by Sefa ÇELİKSAĞ
İstanbul - Türkiye
"Light Lines" - CERN / 2016

Photograph by Selo CELIKSAP
Artist: Selo
"Light Line" © CELIKSAP 2014

Photograph by Selo CELIKSAP
Artist: Selo
"Light Line" © CELIKSAP 2014

Photograph by Sefa CELIKSAP
Model: Sefar
"Light trail" - CELIKSAP / 2014

Photograph by Sefa CELIKSAP
Model: Sefar
"Light trail" - CELIKSAP / 2014

Photograph by Sefa ÇELİKSAP
Serisi: Serisi
"Light Art" - ÇELİK / 2014

Photograph by Sefa ÇELİKSAP
Serisi: Serisi
"Light Art" - ÇELİK / 2014

Photograph by Selin ÇELİKSAP
Serisi: Serisi
"Light Art" - ÇELİK 2014

Photograph by Selin ÇELİKSAP
Serisi: Serisi
"Light Art" - ÇELİK 2014

Photograph by Sefa ÇELİKSAĞ
İstanbul - Türkiye
"Light Lines" - ÇERK / 2016

Photograph by Sefa ÇELİKSAĞ
İstanbul - Türkiye
"Light Lines" - ÇERK / 2016

Photograph by Sefa ÇELİKSAP
Anadolı Serisi
"Light Lines" - ÇERX / 2016

Photograph by Sefa ÇELİKSAP
Anadolı Serisi
"Light Lines" - ÇERX / 2016

Photograph by Sefa ÇELİKSAP
Serisi: Serisi
"Light Lines" - ÇERX/2018

Photograph by Sefa ÇELİKSAP
Serisi: Serisi
"Light Lines" - ÇERX/2018

CERN • Exposition "LightGate"

It is astonishing in the theme of a photograph or the light that matters the most to us: what is?

In short, where are the light and shade in a photo? What is it that we cannot see?

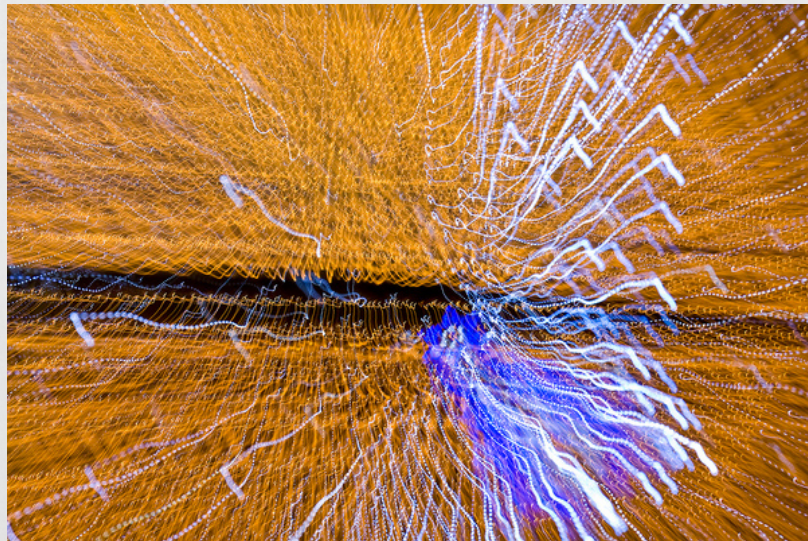
The photographic displayed in this exhibition shows how an artist plays with a different light source than the sun. The light source is a light source that is not visible to the eye. The work of art is designed to combine with existing offers of artistic games and forms and creates a feature that is directly linked to nature of light. The light has been the subject of art, but not the subject of artistic light. From things it has been illuminated.

The type now together the light before us as a scene that we have been unable to see.

The first illuminated by light in the sun, the first covered by water on the other side of the world. The light is a light source that is not visible to the eye, which perception can never bring to end, and produce the "LightGate".

The art and creative scene to bring a different experience and light. The light is the subject of the exhibition.

Annex Post-Exhibition Exhibition

CERN Sergisinde yer alan bu fotoğraf, Prof. Dr. Sefa Çeliksap tarafından CERN'e armağan edilmiştir.

Kadriye KARATAŞ

Fotoğrafa 2000 yılında AFSAD (Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği) seminerlerine katılarak başladı. Soyut Fotoğraf ve İçsel Manzara fotoğraf atölyelerinde eğitimine devam etti. 2004 yılında derneğe üye oldu ve Yönetim Kurulu'nda görev aldı. Algı Fotoğraf Projesi'nde çalıştı.

Resim sanatıyla da uğraşan Kadriye Karataş, her iki sanat dalında yurt içi ve yurt dışında pek çok karma sergiye katıldı.

Bilkent Center, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Çağdaş Sanatlar Merkezi, İstanbul Odakule Sanat Galerisi, Ankara Arcadium AVM, Ankara Evim Sanat Galerisi ve Şems-i Sivas İl Halk Kütüphanesi sergi salonunda kişisel sergiler açtı.

Ödüller

- *Aydın Belediyesi 2007 yılı Fotoğraf Yarışması – Mansiyon Ödülü*
- *Orhan Holding 2008 yılı Uluslararası Fotoğraf Yarışması – FIAP Gümüş Madalya*
- *Jeoloji Mühendisleri Odası II. Uluslararası Fotoğraf Yarışması – Sergileme*
- *Mersin Belediyesi Fotoğraf Yarışması – Mansiyon Ödülü*

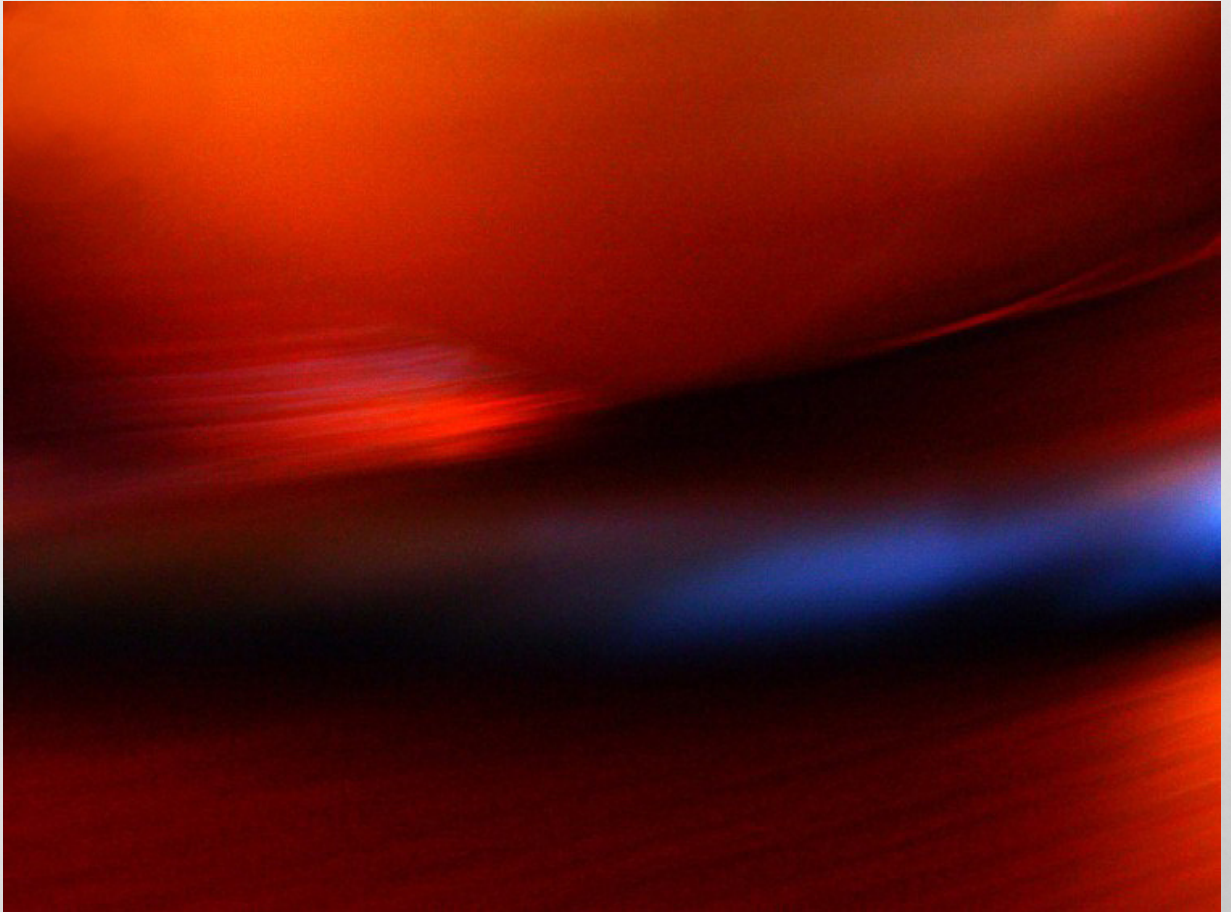
İletişim

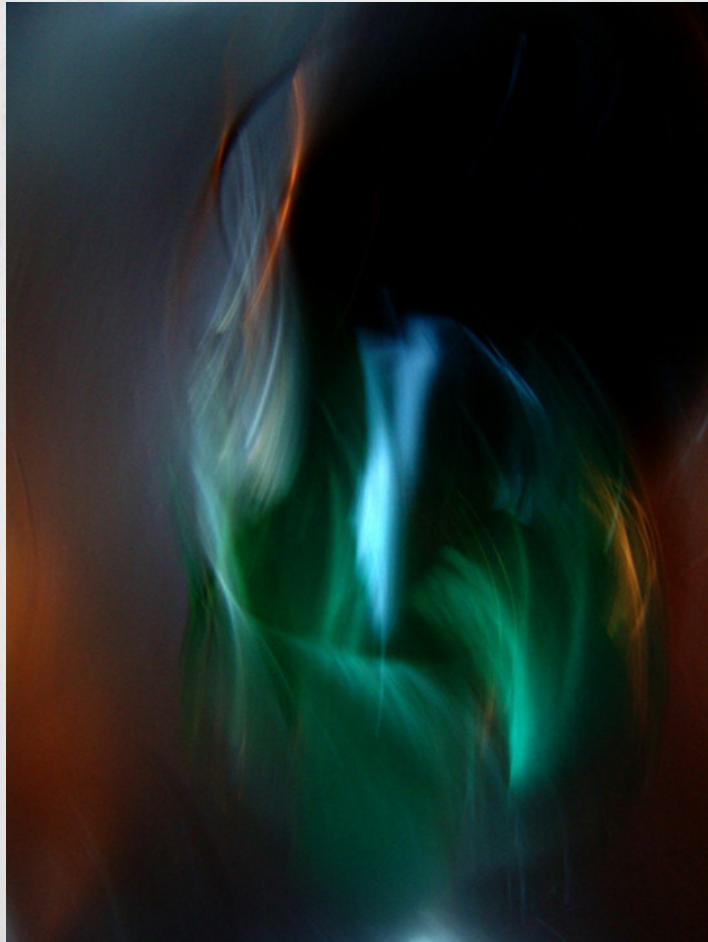
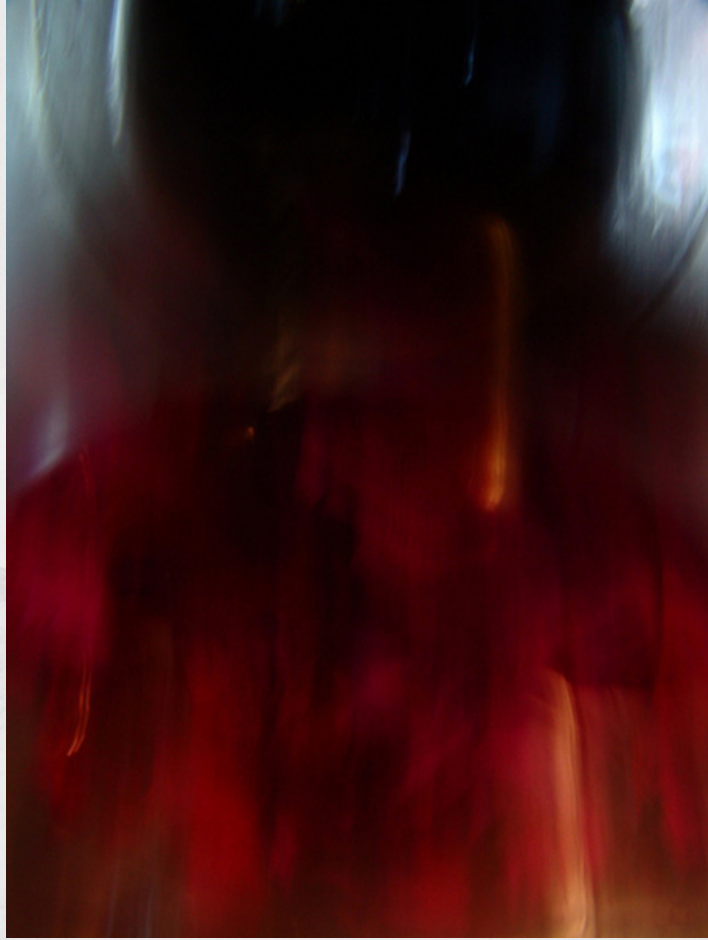
E-Posta: kadriyekaratas@yahoo.com

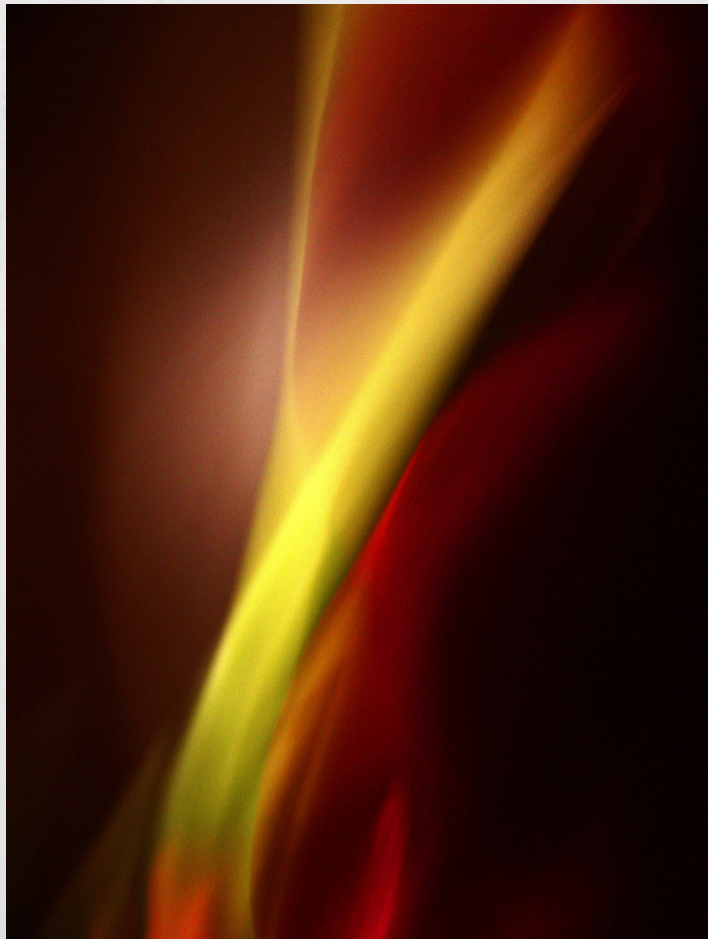
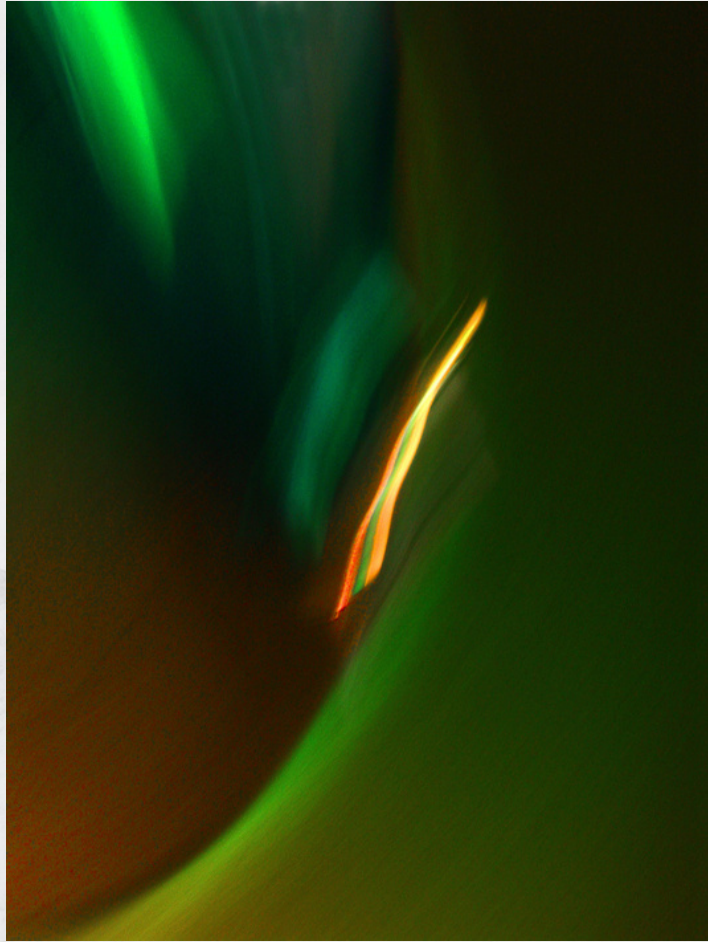
Kadriye KARATAŞ **İÇ'ten DIŞ'a Soyut Fotoğraf Portfolyosu**

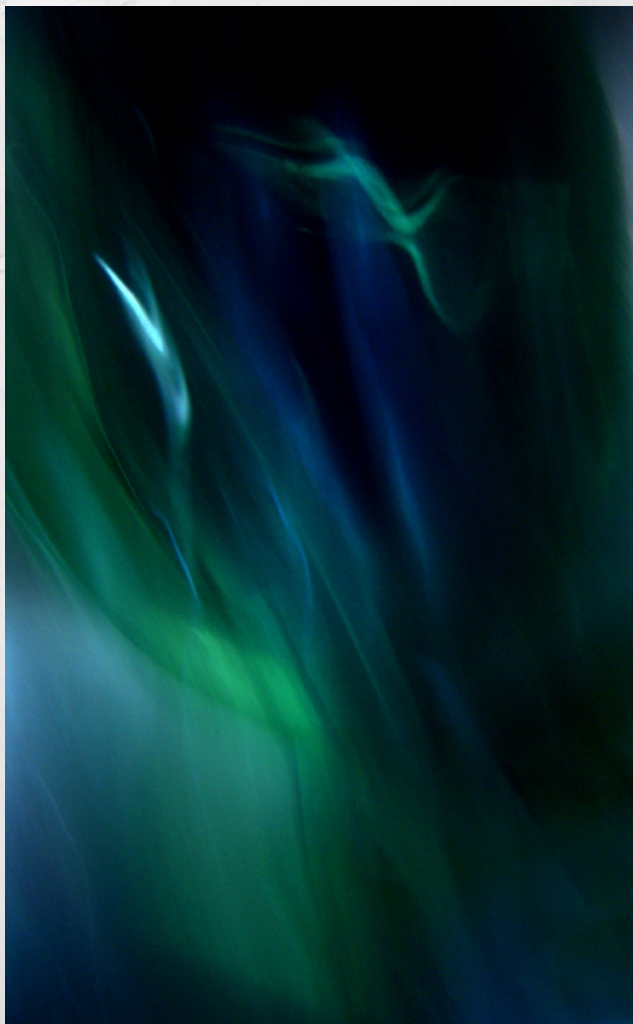
Bir objeyi değer yargılarımız sayesinde algılarız. Bu değer yargıları, güzel-çirkin, iyi-kötü, doğru-yanlış, fayda-zarar gibi fiziksel ve kavramsal yapıya ilişkin düşüncelerimizdir. Günlük hayatımızda kullandığımız değer yargıları, iç dünyamızı harekete geçiren bir başlangıçtır. Çünkü günlük hayatımızda sürekli karşılaştığımız gerçek nesneler, biz farkında olmadan enteresanlığını yitirdiği andan itibaren, iç dünyamızı ele geçirir ve bir anlam taşıyarak derinleşir. Çoğu zaman farkedemediğimiz bu derinliği ifade etmek için, iç dünyamızda sahip olduğumuz 'şey'i yeni bir biçim ve varlık halinde 'dış'a yansıtırız.

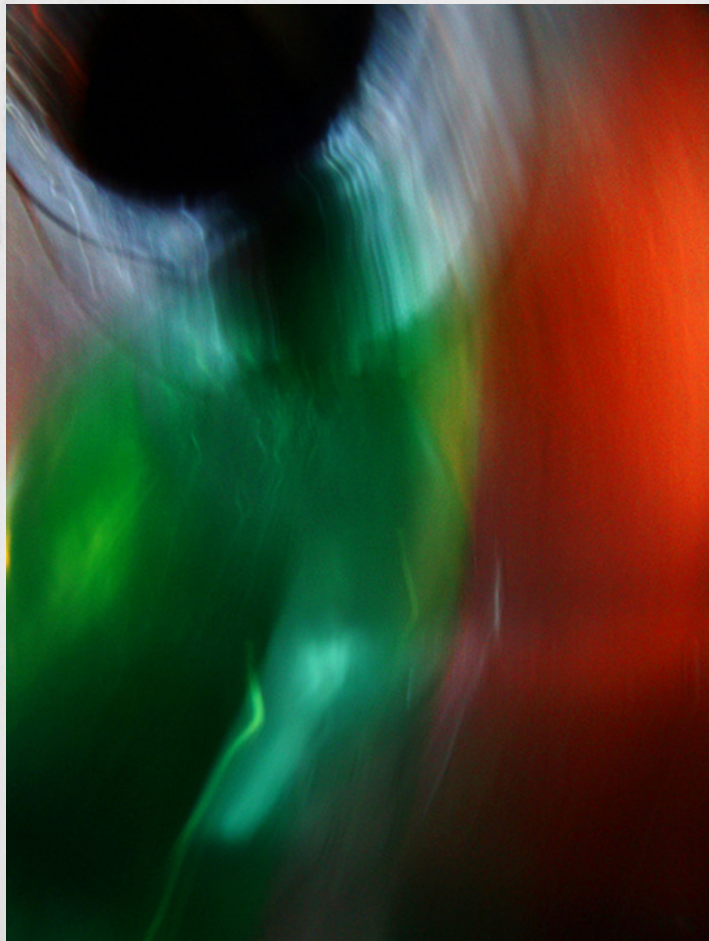
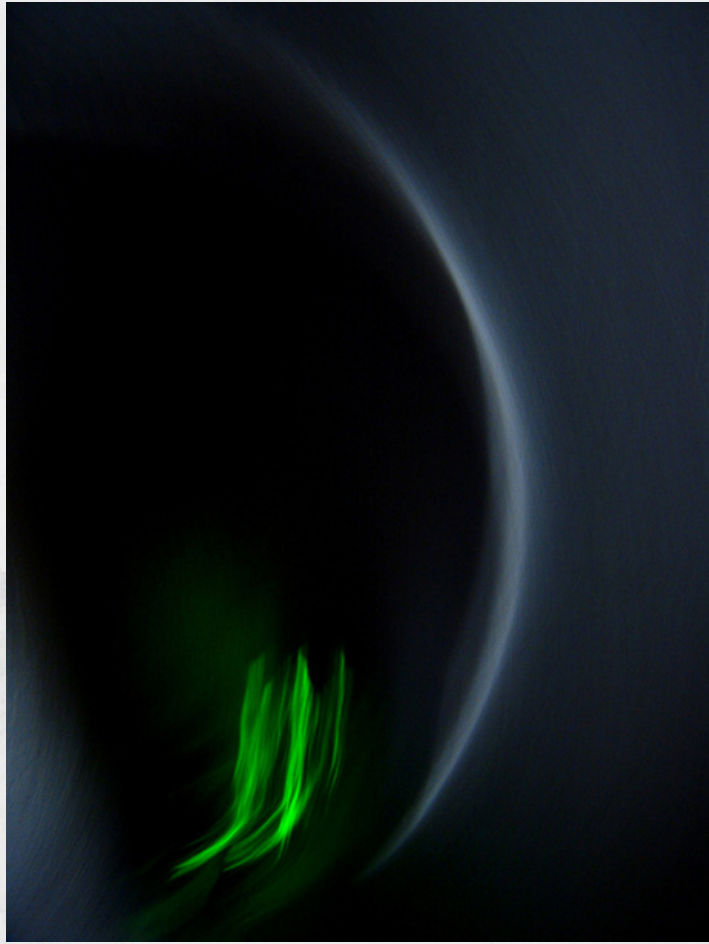
Ben fotoğraflarımı bu anlamda düşünüp kurguluyorum; insanları günlük değer yargılarının dışında özellikle sıklıkla kullanmadığımız, izah edemediğimiz duyguları harekete geçirebilmek adına... Işık ve renklerin değişik şekillerde kullanımıyla oluşan fotoğraflarım, derin bir iç geçirme ya da nefes kadar anlık; ama anlatımı sadece tek değer yargısının kullanımıyla izah edilemeyecek kadarda geniş.

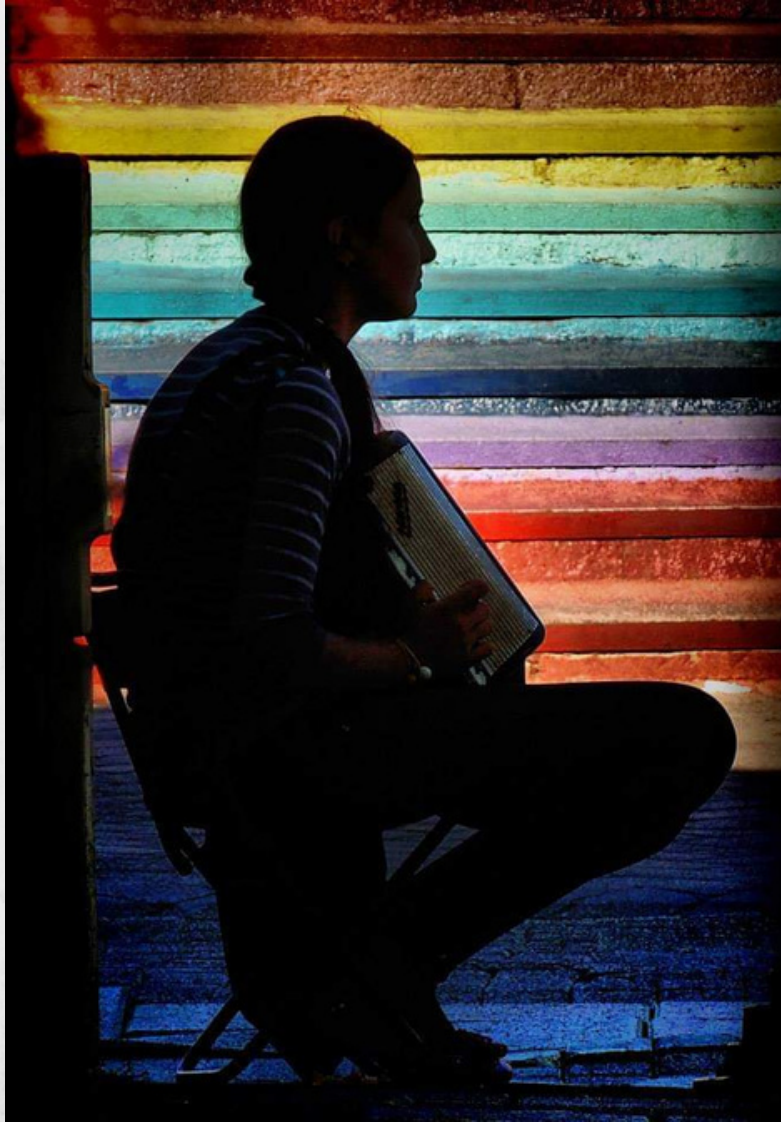
Eren ÖZERDİM

Kendimi tanıtan bu yazıyı, bazı konulardan sıkıldığım için yazıyorum. 1947 tevellütlüyüm. Fotoğrafçılığa, hasbelkader, rahmetli babamın 1957'de Amerika'dan getirdiği Kodak Duaflex makine ile başladım. Ne hikmetse bir daha hiç elimden bırakmadım. 1965'te daha iyi bir makine olan Minolta SRT 101'i aldım. O zamanlar ne kurs vardı ne de fotoğrafçılığı iyi bilen. Her şeyi fotoğrafçılara yapışarak; film yıkamayı ve basmayı, yaşlı bir fotoğrafçının 6 ay çay ve kahvesini yaparak (Tank olmadığı zamanlarda küvet ve sigara ışığında yıkayarak) kendim öğrendim. Karanlık oda konusunu, iyinin iyisi olan 50 yıllık kadim dostum Hamdi Telli öğretti. Fotoğrafla ilgili olarak birbirimizin öğretmeni olduk. Kompozisyon, altın oran, renk gibi konuları, rahmetli babamın ressam dostlarının atölyelerinde kafalarını şişirerek öğrendim. Kısacası fotoğraf öğrenmek hiç kolay olmadı. 1974 yılında, Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü (MTA)'nde profesyonel fotoğrafçılık hayatım başladı. Orada sondaj çalışmalarının, MTA Sismik -1- Gemisi'nin çalışmalarının, madenlerin, galerilerin nasıl çekileceğini yine kendi kendime öğrendim ve Hasselblad Kamera ile orada tanışarak kullandım. 1978'de Türk Tarih Kurumu Arkeoloji Bölümü'ne Arkeolojik fotoğraf çekmek üzere transfer oldum. Orada dünyaca ünlü hocalarla çalıştım. Arkeoloji Fotoğrafçılığını, onlarca arkeoloji kitabı okuyarak öğrendim. Büyük format View Kamera Linhof ile tanışıp kullanmam da bu şekilde oldu. 1982'de Ankara'nın ilk Reklam Fotoğraf Atölyesi'ne transfer olup; Reklam Fotoğrafçılığına başladım. Orada diğer orta format makineleri ve dünyanın en iyi büyük format (4x5 inç film) kamerası Sinar'ı ve Paraflaş kullandım. 1974 yılında başlayan profesyonel fotoğrafçılık hayatımı, 2015 yılında sonlandırıp; tekrar kompakt makine ile çekim yapan bir amatör olarak fotoğrafçılık hayatıma devam ediyorum. Sonuçta bu zor yolculuğun en zor kısmı, kendi kendine öğrenmek. Fotoğrafla hala öğreniyorum; Photoshop öğretmenim, iyilerin iyisi grafik tasarımcı dostum sevgili İbrahim Dinç.

Eren ÖZERDİM
"İnsanlar" - Beyoğlu

1970 Tire/İzmir doğumludur. İlk,orta ve lise öğrenimini Tire/İzmir'de tamamladı.1993 yılında Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden mezun oldu.15 sene serbest eczacılık ve sonrasında 12 sene ikinci eczacılık olmak üzere 27 sene eczacılık mesleğini sürdürdü. 2020 yılında emekli oldu ve sonrasında sanatla ilgilenmeye başladı. Evli ve İTÜ Gemi Makineleri Mühendisliği'nden mezun bir oğlu var.

Sacide GÖNÜLŞEN

Gönülşen, profesyonel olarak materyali boncuklar olan tablolar yapmaktadır. Tablolar, yapışkan zemine 0.25 cm ebatında binlerce kare elmas boncuğun, bir büyüteç ve özel kalemiyle tek tek yapıştırılmasıyla oluşturulmaktadır.

Ortalama 50-60 bin boncuk kullanılan tablolarda, ebat büyüdükçe boncuk sayısı 100 binlere ulaşabilmektedir. Ortalama bir tablonun yapımı iki üç ay sürmektedir.

Gönülşen kendi kurguladığı tabloların dışında, sipariş üzerine istediğiniz tablo ve fotoğraftan, istediğiniz boyutta sizler için ölümsüz tablolar yaratabilmektedir.

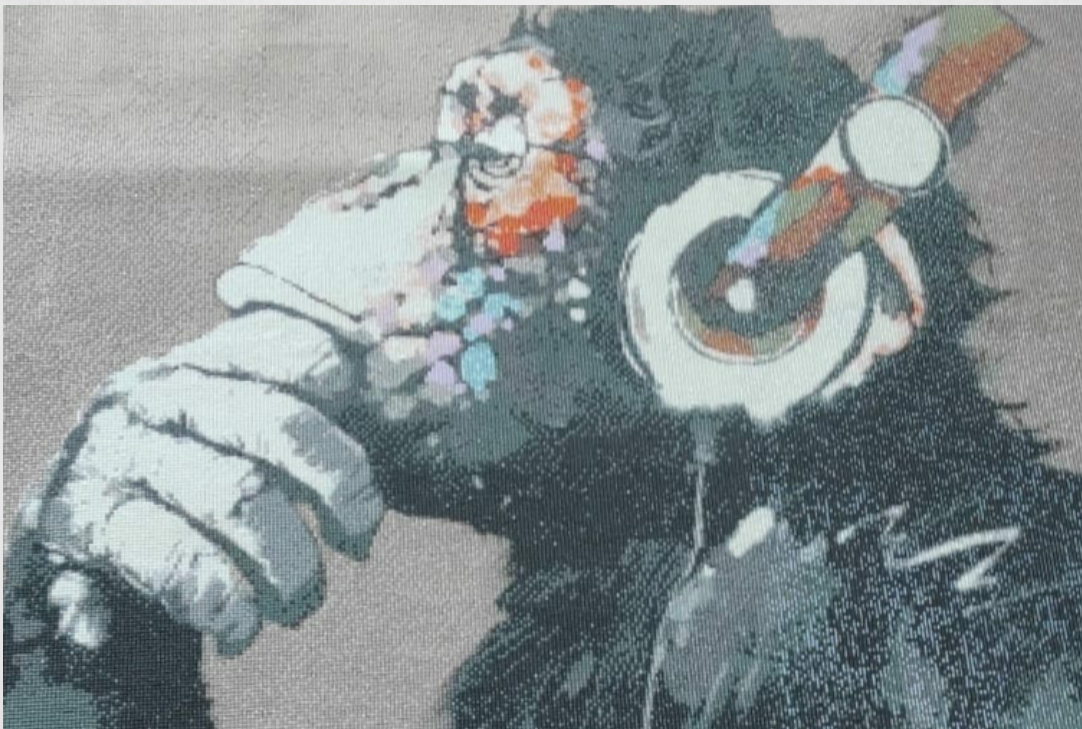
Sanatçının eserleri için profesyonel Instagram hesabı: Instagram@boncukcuteyzem dir.

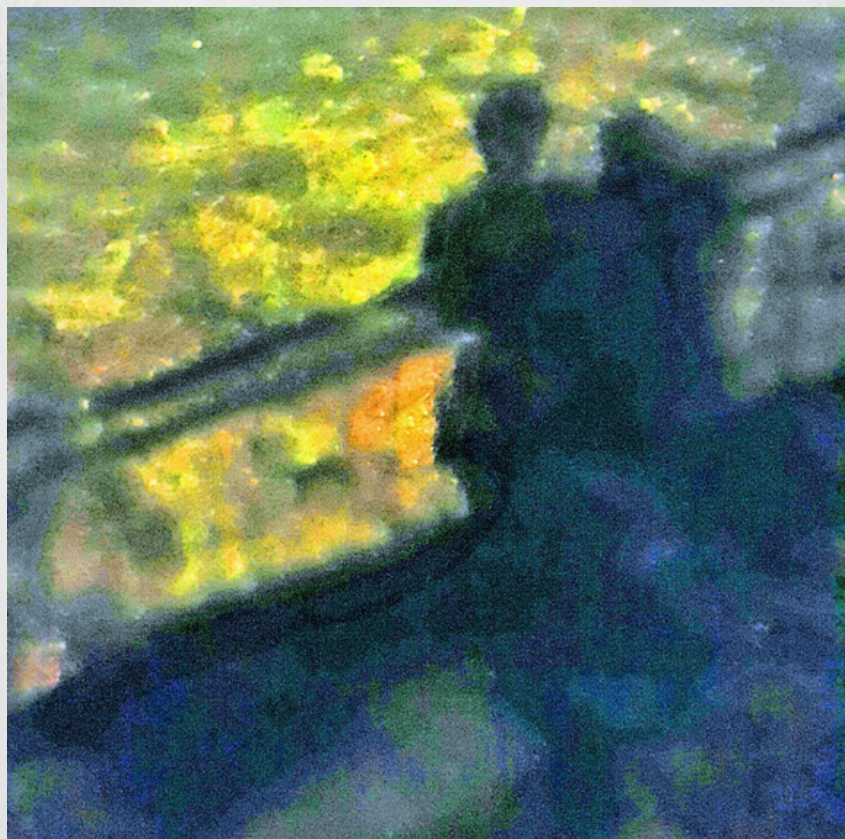
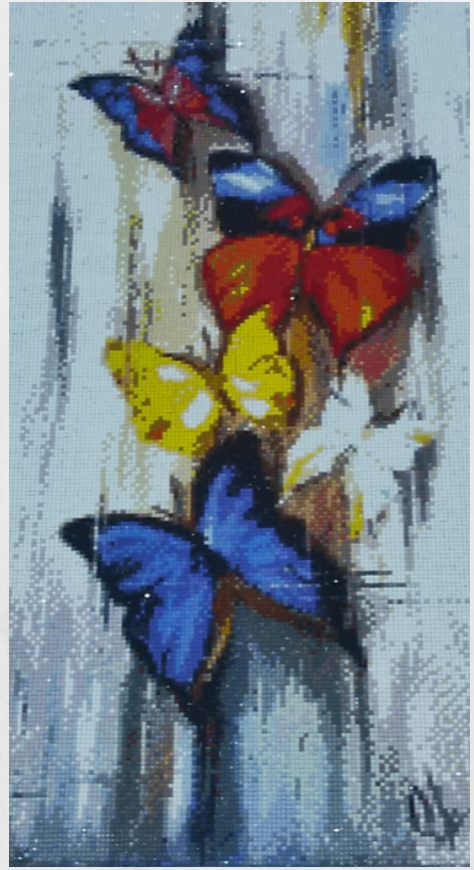

0.25 cm lik Boncuklar

Sacide GÖNÜLŞEN
"Boncuklarla Resim" Portfolyosu

Halil SARIİŞİK

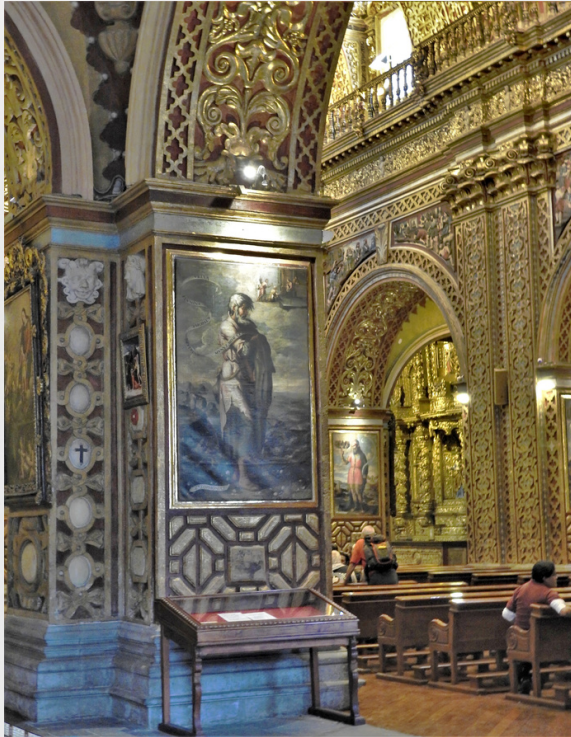
1956 yılında Ankara'da doğdu. 1979 yılında Hacettepe Üniversitesi Fizik Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu. 1979-2004 yılları arasında, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve Türkiye Elektrik Kurumu'nda görev yaptı. 2004 yılı itibarıyla emeklidir.

Gezmek, gezerken fotoğraf çekmek ve unutulmaz gezi anılarını arşivlemek hobileri arasındadır. Gezip gördüğü 60 ülke arasında, Peru, Borneo Adası, Altaylar, Namibya ve Özbekistan en beğendikleridir.

Halil SARIİŞİK
Ekvador - Başkent Quito
Gezi Fotoğrafları - 2 - (Devam)

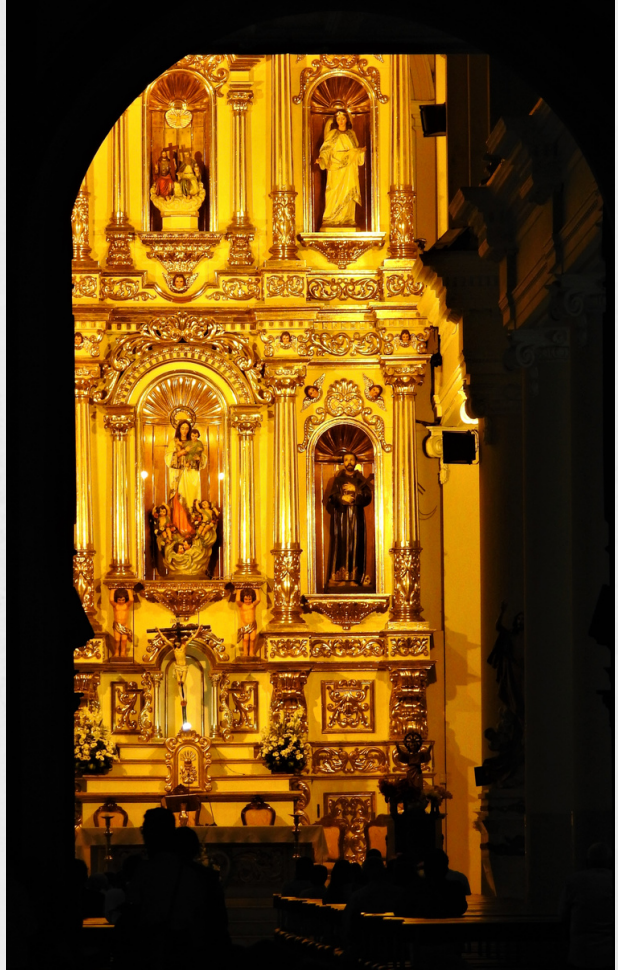

KELİME MÜZESİ

Uzm. Özlem BAYKAL - Dr. Ecz. Yelda AKILLIGÖZ

28 Ocak 2023 tarihinde Görence E-Dergi yazarlarından Uzm. Özlem Baykal (Ankara Üniversitesi, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü Doktora Öğrencisi) ve Görence E-Dergi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Dr. Ecz.Yelda Akıllıgöz (Felsefeci/ Fotoğrafçı), Yazar Şermin Yaşar tarafından Ankara Kalesi'nde kurulan Kelime Müzesi'ni ziyaret ettiler. Müze Sorumlusu Sayın Kerem Çufalar ile yaptıkları söyleşiye ve çekilen fotoğrafların bir kısmına, Görence E-Dergi mart ayı/ 7.sayısında yer verdik.

Kelime Müzesi

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün katılımıyla 26 Eylül 1932 yılında düzenlenen I. Türk Dili Kurultayı'nın açılış günü, her yıl Dil Bayramı olarak kutlanmaktadır. Türkiye'de bir ilk olan Kelime Müzesi, Yazar Şermin Yaşar tarafından kurulmuş ve 26 Eylül 2022 Dil Bayramı'nda açılışı yapılmıştır. Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde gerçekleşen ve sunuculuğunu, oyuncu ve sunucu Ceyda Düvenci'nin yaptığı açılış programına, eski Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Ziya Selçuk, Kültür ve Turizm Bakan Yardımcısı Nadir Alpaslan, Ankara İl Kültür Turizm Müdürü Ali Ayvazoğlu katılmış; müzenin açılış kurdelesini Prof. Dr. İlber Ortaylı ve Prof. Dr. Ziya Selçuk kesmiştir.

Eskiden Tiftik ambarı olarak kullanılan 4 katlı bina, restorasyon çalışmaları yapılarak Türkçe kelimelerin, atasözlerinin ve deyimlerin anlamını çocuklara ve gençlere öğretmek amacıyla Kelime Müzesi olarak kurulmuştur. Müze girişi ve çıkışında ziyaretçileri karşılayan ve uğurlayan cümleler, zengin Türkçemizin sanatla, farklı tasarımlarla bir araya getirildiği sergiler, İranlı sanatçının, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün fotoğraflarından yaptığı üç boyutlu dijital heykel, edebiyatçılardan esinlenerek tasarlanmış eserler, Türkçe, Uygur, Göktürk ve Arap harflerinin olduğu cam ve pirinç avize, geçmiş ve günümüzde kullanılan aletlerin kökenlerini anlatan eserler dikkat çekicidir.

Müze, Ankara Kalesi, Gözcü Sokak, No:11, 06080 Altındağ / Ankara adresinde, Pazartesi günleri hariç 10.00-17.00 saatleri arasında ziyaret edilebilir.

Yazar Şermin YAŞAR

Almanya-Berlin doğumlu Şermin Yaşar, Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu olup; Yüksek lisansını aynı alanda Gazi Üniversitesi'nde tamamlamıştır. Yaşar, "Deli Tarla" kitabı ile 2021 yılında Sait Faik Hikâye Armağanı'na layık görülmüştür.

Çocuk Kitapları

- Dedemin Bakkalı (2016)
- Dedemin Bakkalı-Çırak (2018)
- Abartma Tozu (2019)
- Oh Ne Ala Memleket (2020)
- Babaannem Geri Döndü (2021)
- Çok Hayal Kuran Çocuk (2016)
- Cingo: Ben İnsan Değil Miyim? (2018)
- Kuş Masalları (2018)
- Bizimki (2019)
- Cesaret Sandığı / Tilki Masalları Serisi (2020)
- Garip Bir Kuyruk / Tilki Masalları Serisi (2020)
- Uyuyor Musun? / Tilki Masalları Serisi (2017)
- Cebimdeki Mandalina Ağaçları (2020)

Diğer

- Kalk Yerine Yat (2021)
- Deli Tarla (2020)
- Oyuncu Anne (2015)
- Tarihi Hoşça Kal Lokantası (2017)
- Başlarım Şimdi Anneliğe (2019)
- Gelirken Ekmek Al (2019)
- Göçüp Gidenler Koleksiyoncusu (2019)
- Oyun Takvimi (2017)
- Ev Yapımı-Sihirli Değnek: Denenmemiş Mutluluk Tarifleri (2016)
- Kötü Alışkanlıklara İyi Öneriler (2016)

Dr. Ecz. Yelda Akıllıgöz

Kaynakça

- <https://onedio.com/haber/turkiye-de-bir-ilk-gezerken-oldukca-sasiracaginiz-ve-cok-keyif-alacaginiz-kelime-muzesi-ankara-da-acildi-1098851> (Erişim 2.2.2023)
- <https://www.ntv.com.tr/galeri/n-life/kultur-ve-sanat/turkiyenin-ilk-kelime-muzesi-acildi,5kJVJNliVE65WCRqcU0xJg> (Erişim: 2.2.2023)
- <https://www.tdk.gov.tr/icerik/duyurular/87-dil-bayrami-kutlu-olsun/> (Erişim 2.2.2023)

TÜRKÇE'YE KÜLTÜREL BİR KATKI: “KELİME MÜZESİ”

Türkiye'nin ilk Kelime Müzesi, 26 Eylül 2022'de Ankara'nın Altındağ İlçesi'ne bağlı tarihi Hamamönü Mahallesi'nde açıldı. Yazar Şermin Yaşar tarafından açılan müze, öncelikli olarak belirli yaştaki çocuk kitlesine Türkçe'nin zenginliğini deyimleri ve atasözlerini nesneler üzerinden aktararak, hafızada kalıcı hale getirmektedir. Dolayısıyla bu müzeyi gezdiğinizde, görsel ile kelimeyi bir arada hatırlama şansınız oldukça yüksek. Böylece Türkçede bulunan öz Türkçe, Farsça, Arapça, Fransızca, İngilizce gibi kelimelerin varlığına dikkat çekilerek, farklı ülkelere ait sanatçıların elinden çıkan eserlerle dil somutlaştırılmıştır. Nitekim söz konusu yapı Ankara'da görülmesi gereken özel müzelerden biri olarak, Türk kültürüne katkı sunacak niteliktedir.

Uzm. Özlem Baykal

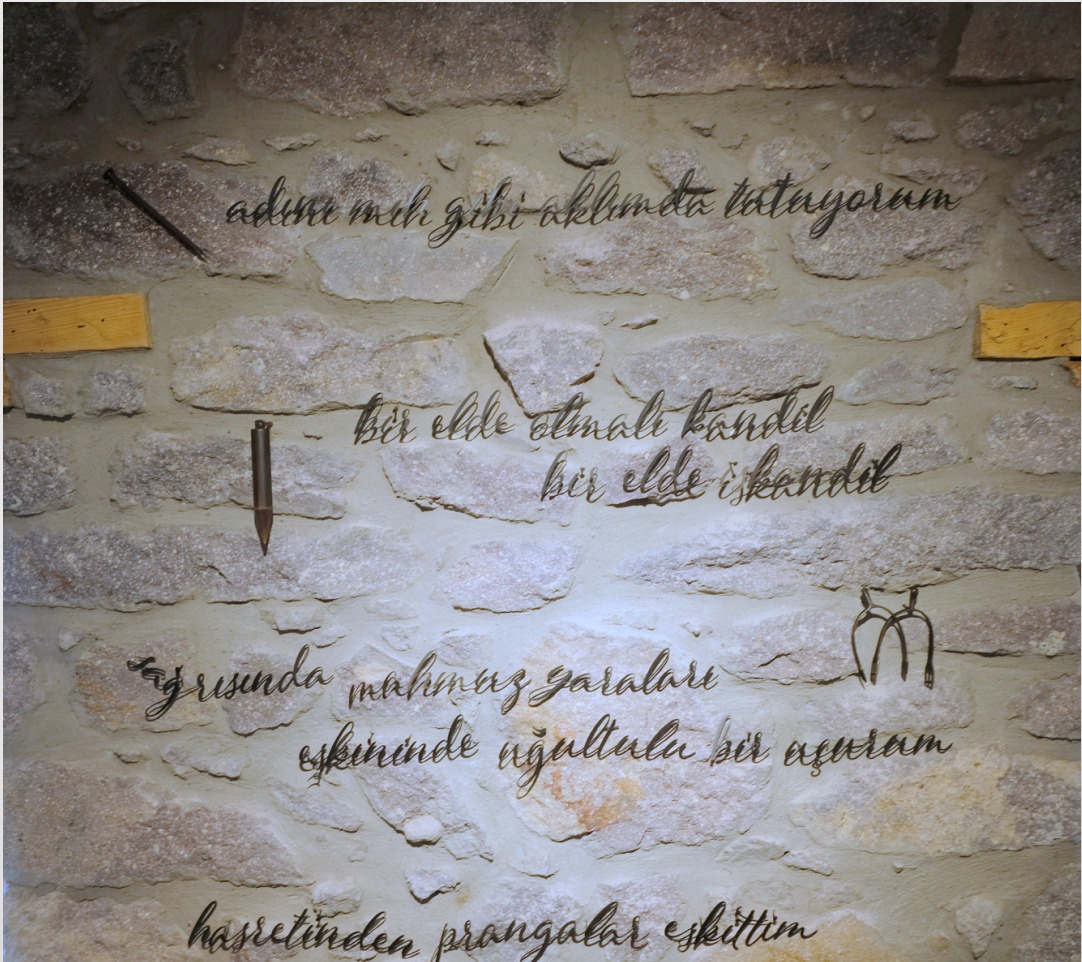
Uzm. Özlem Baykal'ın Sayın Kerem Çufalar ile Söyleşisi

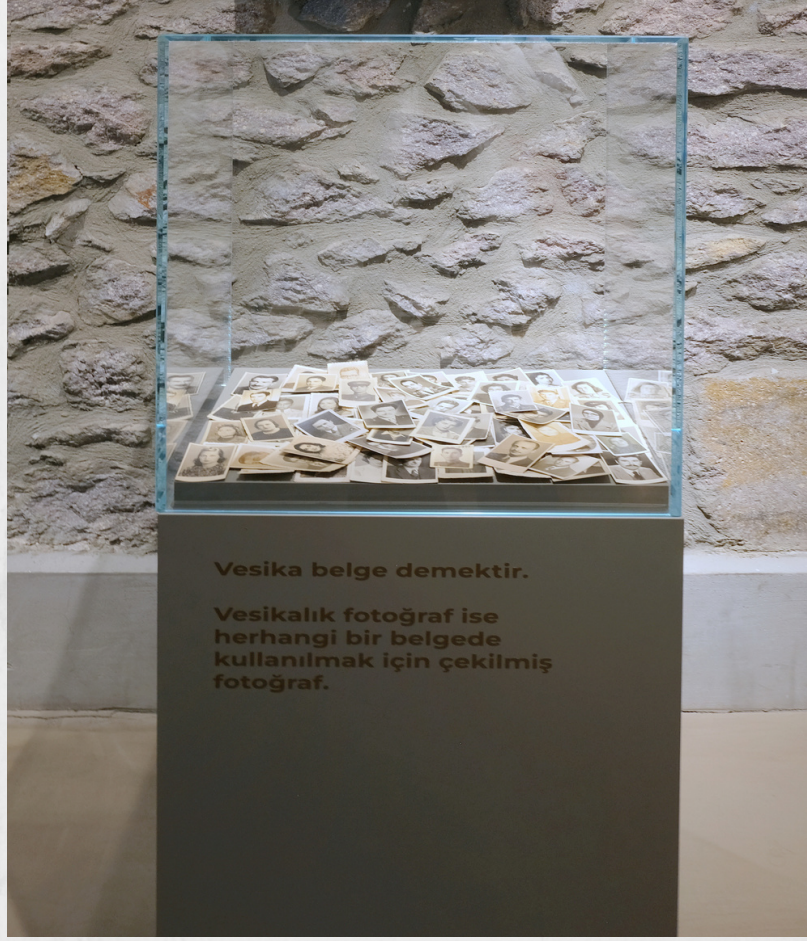
“Burası Cumhuriyet öncesi Ermenilerin yapımı yığma taştan bir bina... Yüzyılın üzerinde bir bina... Daha önce burada halı üretimi yapılmış, tiftik üretimi olmuş. Çeşitli fabrikasyon işler yapılmış burada. Ancak son 25-30 yıldır kullanılmayan, atıl olan bir binaymış. Şahıslara, Türklere geçmiş. Zamanla bir depo haline gelmiş. Bizde burayı satın aldığımızda ciddi anlamda harabe bir binaydı burası. Bir depoydu yani... Ve bu taştan duvarların önünde, sarı başka bir duvar vardı. Biz bunun arkasında orijinal bir taş yapı olduğunu biliyorduk. Burada yapacağımız her şey için yaklaşık dört beş ay boyunca kuruldan onay bekledik. Onay çıktıktan sonra, önce buradaki duvarları, karşınızdaki büyük alanı kırdırmakla başladık; çünkü en üst katta bir vinç vardı. O vinci kaldırdık. Onun dışında yapının dokusuna dokunmadık, şuradaki kalasların her biri, üzerindeki izler de orijinal... Onları değiştirmek veya sıfırlamak istemedik. Burada bir yaşanmışlık var, onu da burada göstermek istedik. Kelime Müzesi, 26 Eylül 2022 tarihinde açıldı. Onun öncesinde, aşağı yukarı bir yıl ila on beş aylık bir restorasyon sürecinden geçti. Aynı zamanda restore edilirken de içerinin hazırlıkları yapıldı. Birçok ülkeden de, Türkiye’den de eserler var. Mısırlı, İranlı, Amerikalı sanatçıların da işleri var, Türklerin de... Yani bizim derdimizi anlatabilecek kim varsa onunla çalışmaya, gayret ettik. Hafta içi, hem dışarıdan misafirler hem de çocuklar oluyor, onlara tanıtım yapıyoruz. Okul grupları olduğunda, randevulu çalışıyoruz. Zannediyorum ki, şimdiden ikinci dönemin sonuna kadar olan randevularımız doldu. Buraya güzel bir ilgi var. Açılalı dört ay oldu, 50 bin kadar ziyaretçiyi ağırladık. Kelime Müzesi, sadece öz Türkçe hakkında konuşuyormuşuz gibi bir izlenim yaratıyor; ancak öyle değil. Kültürle dili birbirinden ayırmak çok mümkün değil. Bizim dilimizde Arapça’dan, Farsça’dan, İngilizce’den, farklı dillerden bir sürü kelime var. Bir şekilde Türkçe fonetiğine ayak uydurmuş, artık Türkçeleşmiş diyebileceğimiz kelimeler bunlar... Birbirinden koparmak çok zor... Türkçe Müzesi değil de Kelime Müzesi denilmesinin nedeni, birçok farklı dillerden etkilenme var. Tamamen Türkçe’nin ne kadar zengin ve engin olduğu hakkında, aslında birazcık kurcaladığımızda bize ne kadar güzel tesadüfler çıkaracağından yola çıkarak böyle bir müze hazırladık. Ortaokul ve üstü öğrencileri ağırlıyoruz. Çünkü müfredatımız birazcık ağır bu konuda. Burada çocuklar, birbirlerine akraba olan kelimeleri görüyorlar, hem atasözlerin hem de deyimlerin aslında nereden geldiğini görüyorlar. Galat-ı meşhur kelimeleri, burada görebiliyorlar. Aslında yanlışlıklarını görebiliyorlar veya bildikleri şeyleri, teyit etmiş olabiliyorlar. Bu müzenin hafızayı güçlendirici, tazeleyici ve genişletici bir misyonu var. Burası yaşayan bir müze, burada birçok şey aslında altı ay veya sekiz ay sonra geldiğinizde değişecek... Belli başlı bazı şeyler değişmeyecek... Ancak gördüğünüz yazılar ve objeler değiştirilebilir-sökülebilir şekilde tasarlandı. Belki burada başka bir eser olacak, başka bir kelime olacak... Diğer müzelerden farkı, sürekli bir kelime değişimi, dil dinamizmi olacak. Bu yönüyle farklı bir müze...”

Kerem Çufalar

Kelime Müzesi Sorumlusu

28 Ocak 2023

ŞİİR

<https://images.app.goo.gl/qihmzuxMJeiGgQQP6> (Erişim: 9.1.2023)

MÜR

*Kamadeva! sadağından çıkarıp
at çiçek uçlu okları kösnül aşk yerine
-Ansızın çıkagelir genç kadın eski Kudüs'e
Topuklarında sayrılı ağaçtan kuştüyü reçine
Kuytularına lehimler aşkı...
Mürrisafi ve balsam İsa'nın doğumuna gelir
üç akıl insan. Ayinlerle, yortularla kutsanır mür
Bilmem/hangi/dipten/yayılır dipsizlik kokusu.*

Funda SÜYÜR

ANKARA'DA SANAT

<https://lakonser.com/etkinlikler/>
<https://cermodern.org/etkinlikler.html>
<https://csodaankara.ktb.gov.tr/tr/>
www.kulturyolufestivalleri.com/

f: Işıl Boyacıoğlu

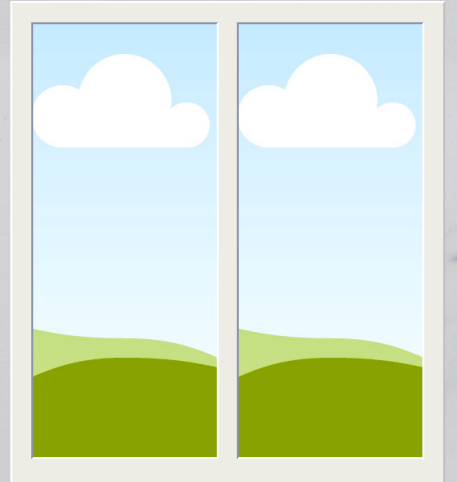
SEVDALI DENİZ

Serinlik ve özgürlük vadeden,
Kendinden emin, yaratılmışı şüpheyle seyreden,
Tanımadan...kandiller yakan ellerine,
Meçhul huzuru bulmuş bir yürek teslim eden.
Yalvarır yükselen dalgaları, masum ve bulutsu
Kıyısına vuran dünya keyfi, yerinde kalır, eser topraksı kokusu.
Varsa bir pürüz, cevapsız ise sorusu, kaybolur duygusu
Emanetini geri alır, dolar kuyusu
Dudaklarından bal süzülen iflah olmaz bir aşık;
Yıkıntıların arasından anlatır,
Küçük bir nefese bağlar gerçeği,
Yerleştirip ruhuna, görkemiyle yaşatmaya devam ettirir.
Leke bırakmadan çözülüp akar keder
Etrafında dönen güzelliğe kimin gücü yeter
Aklı kaderi yener,
Elden gelecek itibarı, kendi elleriyle söker.
Yabancılık çekmeden, açılan her kucağa koşar dalgaları
Derinlerinde hep varmış gibi gelir,
Sevdasını örtünmüş katalar
Her şekle girer, boynunu eğdirir burnu büyük dağların.

HÜCRE

*Gün ağarınca göreceğim seni
Hücremin duvarında her bir hareketimi
Kımıldamadan izliyor olacaksın,
Yüzümdeki her değişimi
Anlamaya çalışacaksın doymadan.
Varlığını seziyorum, duyuyorum soluğunu,
Arada sırada hafif hafif,
Yaklaşmaya korkuyorum
Dokunduğumda dağılırsın diye,
Karanlıkta bir hülya gibi
Tan ağarınca göreceğim seni.*

Prof. Dr. İoanna KUÇURADI

f: Nihal Mavi - Muğla, Temmuz 2011

*Rüzgâra sessizce bıraktım sözleri,
Süzülüyorlar usulca semada ileri geri,
Notalar teker teker yerleşiyorlar porte üzerine zari zari,
Havada Uşşak makamından bir esinti,
Telgrafın tellerindeki kuşlar misali,
Dizilmişler beklerler sevdiceğini,
Gözyaşları süzülür yanaklardan aşağı gani gani,
Saniyeler ritim tutar,
Kalp eşlik eder, serseri,
Zülfü siyahı beklerler gelsin de
Sarsın diye ince beli.*

Nihal MAVİ

Nilüfer Tarı "Ateş" -50 x 40 cm Yağlı Boya

GÜNEŞE

*Gün batıyor
Kızıl gri sanki her yer
Gözyaşlarını siliyor sanki bulutlar
Güneşin
Birazdan sarıp sarmalayacak onu yıldızlar
Onlarca, yüzlerce, binlerce güzel yıldız
Saracak yaralarını, iyileştirecek
Dinlenecek
Mehtabın kuytusuna ilişip
Usluca usluca
Küçük bir çocuk gibi
Muhtaç, kırılgan
Belki de evrenin en büyük yalnızı
En büyük yalnızlığı
Ve sabah...
Yine, yeniden
Her yeri aydınlatan Güneş
Kendine var mı faydası?
Kim bilir....*

Nilüfer TARI

ARTVIN'E SELAM

Toprağı yeşil halı, yayla suları serin
İhlamur, çam kokusu karıştır nefesine
İklimi en güzeli bilinen iklimlerin
Kulak ver derinlerden gelen Çoruh sesine.

Yaz kış yemyeşil durur hayat veren ormanlar
Zeytinlik başka yeşil, üzüm bağları başka
Yamaçlar al al olur, çiçekte bütün narlar
Selvi boylu kızları görenler düşer aşka.

Kayboluyorken güneş dağların ötesinde
Kızıllaşır ufuklar kuşlar yuvaya döner
Sevenler toplanırlar hep Efkar Tepesi'nde
Dağda çoban ateşi, bir ışıldar, bir söner.

Göklere direk olur dört bir yandaki dağlar
Eteklerinde Çoruh, coşar taşar köpürür
Bazen seller altında kalır ekili bağlar
Bazen de yol, iz demez, siler, söker götürür.

Gülleri başka kokar, yediveren gülleri
Bal erik, sulu kiraz, çocukların küpesi
Taze ceviz zamanı kınalanır elleri.
Ağustosta karlıdır yüce Kaçkar Tepesi.

Dağda kurdu kuzusu, köyde kızları ceylan
Toprağı kazan eller, yün örür, ipek işler
O ellerden bal olur, içilen bir tas ayran
Coşkuludur oynarken kıvrılışlar, dönüşler.

Elbette ki çok olur ona dikilen gözler
Kahramanlık doğuştan, erkeğinde kızında
Yurdunu savunurken kabarmıştı denizler,
Söylenir destanları aşıkların sazında.

Her sevdadan geçilir, bu beldeden geçilmez
Gurbete düşenleri delirir Artvin diye
İnsanı çok uygardır değeri hiç ölçülmez,
Tanrı Artvin'i vermiş, cennet istemek niye?

Şahver KAYA KARASÜLEYMANOĞLU

SANAT DÜNYASI

- Atatürk'ün, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından NFT formatındaki fotoğrafı tescil belgesi aldı. Bu fotoğraf, dünyada, bir devlet tarafından sanat eseri olarak tescillenen ilk NFT oldu.
- Sabancı Holding katkıları ve Çimsa Yapı Malzemeleri'nin iletişim sponsorluğunda gerçekleştirilen Agnes Denes'in "Yaşayan Piramit" adlı mekana özgü eserinin izlenim süresi, 28 Mayıs 2023 tarihine kadar uzatılmış olup; her gün 10.00-18.00 saatleri arasında Sakıp Sabancı Müzesi bahçesinde izlenebilecektir.
- 9. Çağdaş Sanat Fuarı ArtAnkara, 9-12 Mart 2023 tarihleri arasında, ATO Congresium Kongre ve Sergi Sarayı'nda açılacaktır.
- Bir Baz Luhrmann filmi olan Elvis Presley'in biyografisi, 7 dalda Oscar 2023'te yarışacaktır.
- Rock müziğinin ünlü gitar virtüözü Steve Vai, Epifoni organizasyonu ile 18 Nisan 2023 tarihinde Ankara Congresium'da izlenebilir.
- 17. Sami Güner Kupası'nın sonuçlarının açıklanması, ödül töreni ve başarılı gösterilerin sunulması Nisan ayına ertelenmiştir.
- Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Aylık Programı, <https://csodaankara.ktb.gov.tr/tr/> web adresinden takip edilebilir.
- Efsanelerin Dansı Anadolu Ateşi, 22 Mart 2023 tarihinde saat 20.30'da ATO Congresium'da izlenebilir.
- Türkiye Fotoğraf Sanatı Federasyonu (TFSF) tarafından "100 Discoveries" adlı Tokyo Sergisi, 5-11 Nisan 2023'te Tokyo "Shibuya Cultural Center Owada", 9-15 Mayıs'ta Sapporo "Sapporo Community Plaza", 6-18 Haziran'da Nagoya "Central Gallery", 20-28 Eylül'de Osaka "May Theater", 28 Kasım-3 Aralık'ta Hiroşima "Hiroshima Prefectural Art Museum Prefactural Gallery'de açılacaktır.
- Serkan Tunç'un "Zemheri Midwinter İstanbul" adlı kitabının siyah-beyaz duotone 2.baskısı Yem Kitabevi tarafından yayımlanmıştır.
- 39. DYO Resim Ödülleri Sergisi, 15 Nisan 2023 tarihine kadar Ankara Cer Modern'de ücretsiz olarak Salı-Pazar 10.00-19.00 saatleri arasında gezilebilir.
- "Vienna New Year's Concert" Uluslararası Müzik Yarışması 2023 için son katılım tarihi 20 Ekim 2023'tür.
- Notre Dame'ın Kamburu Müzikali, 14 Mart 2023 saat 20.30'da MEB Şura Salonu'nda izlenebilir.
- Hediyelik Eşya Tasarım Günleri, 10-12 Mart 2023 tarihlerinde Ankara Forum AVM'de düzenlenecektir.
- Dünyaca ünlü Rus Müzisyen Evgeny Grinko, 5 müzisyen arkadaşı ile birlikte 28 Mart 2023'te Ankara Yenimahalle Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde sahne alacaktır.
- Celil Sadık'ın "Salvador Dali ve Sürrealizm" adlı Sanat Tarihi Semineri, 26 Mart 2023 saat 16.00'da Ankara Cern Modern'de izlenebilir.
- William Shakespeare'nin ölümsüz eseri III.Richard'ın Okan Bayülgen tarafından uyarlaması olan "Richard", 5-19 Mart 2023'te Atatürk Kültür Merkezi Türk Telekom Opera Sahnesi'nde, 29-30 Mart 2023'te Maximum Uniq Hall'da izlenebilir.
- Efsanelerin Dansı Anadolu Ateşi, 22 Mart 2023 saat 20.30'da Ankara ATO Congresium'da izlenebilir.

